

Den Europæiske Unions Tidende

C 213

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

24. juni 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 213/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 213/02	Sag C-768/18 P: Appel iværksat den 7. december 2018 af Michal Harvilik — HYDRA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 25. september 2018 i sag T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA mod Den Tjekkiske Republik og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol	2
2019/C 213/03	Sag C-115/19 P: Appel iværksat den 14. februar 2019 af China Construction Bank Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 6. december 2018 i sag T-665/17 — China Construction Bank mod EUIPO	2
2019/C 213/04	Sag C-116/19 P: Appel iværksat den 14. februar 2019 af Gregor Schneider til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 4. december 2018 i sag T-560/16, Gregor Schneider mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	4

DA

På grund af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed kan enkelte af denne udgaves informationer ikke længere offentliggøres. Derfor er der offentliggjort en ny autentisk udgave.

2019/C 213/05	Sag C-190/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 27. februar 2019 — MG og NH mod Germanwings GmbH	5
2019/C 213/06	Sag C-220/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 11. marts 2019 — Promociones Oliva Park S.L. mod Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana	6
2019/C 213/07	Sag C-227/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 14. marts 2019 — DX	7
2019/C 213/08	Sag C-245/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 20. marts 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg mod B.	8
2019/C 213/09	Sag C-246/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 20. marts 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg mod B, C, D og F.C.	9
2019/C 213/10	Sag C-248/19: Sag anlagt den 20. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern.	10
2019/C 213/11	Sag C-256/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wien (Østrig) den 26. marts 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG mod Magistrat der Stadt Wien	11
2019/C 213/12	Sag C-284/19 P: Appel iværksat den 3. april 2019 af Andrew Clarke til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 25. marts 2019 i sag T-731/18, Clarke mod Kommissionen	13
2019/C 213/13	Sag C-290/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Trnave (Slovakiet) den 9. april 2019 — RN mod Home Credit Slovakia a.s.	14
2019/C 213/14	Sag C-298/19: Sag anlagt den 11. april 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik.	15
2019/C 213/15	Sag C-299/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Torino (Italien) den 11. april 2019 — Techbau SpA mod Azienda Sanitaria Locale AL	16
2019/C 213/16	Sag C-305/19: Sag anlagt den 12. april 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik.	17
2019/C 213/17	Sag C-306/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 15. april 2019 — Milis Energy SpA mod Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE.	18
2019/C 213/18	Sag C-311/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 16. april 2019 — BONVER WIN, a.s. mod Ministerstvo financí	19
2019/C 213/19	Sag C-337/19 P: Appel iværksat den 24. april 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 14. februar 2019 i de forenede sager T-131/16 og sag T-263/16, Belgien og Magnetrol International mod Kommissionen	20
2019/C 213/20	Sag C-348/19 P: Appel iværksat den 29. april 2019 af Drex Technologies SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. februar 2019 i sag T-414/16, Drex Technologies mod Rådet	21

2019/C 213/21	Sag C-349/19 P: Appel iværksat den 29. april 2019 af Almashreq Investment Fund til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. februar 2019 i sag T-415/16, Almashreq Investment Fund mod Rådet	22
2019/C 213/22	Sag C-350/19 P: Appel iværksat den 29. april 2019 af Souruh SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. februar 2019 i sag T-440/16, Souruh mod Rådet	23
2019/C 213/23	Sag C-371/19: Sag anlagt den 10. maj 2019 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	24
Retten		
2019/C 213/24	Sag T-748/16: Rettens dom af 2. maj 2019 — QH mod Parlamentet (Personalesag — midlertidigt ansatte — tjenestemandsvedtægtens artikel 24 — ansøgning om bistand — tjenestemandsvedtægtens artikel 12a — psykisk chikane — afgørelse om afslag på ansøgningen om bistand — principper om objektivitet og upartiskhed — retten til en god forvaltning — ret til kontradiktion)	26
2019/C 213/25	Sag T-49/17: Rettens dom af 7. maj 2019 — Spanien mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra finansiering — finansielle korrektioner — begrebet »producent« — investeringer foretaget udenfor en producentorganisations lokaler — kontroller forud for godkendelse af et operationelt program — kontrol i anvisningen af udgifter — en enkelt finansiell korrektion — fast finansiell korrektion — proportionalitet — begrundelsespligt)	27
2019/C 213/26	Sag T-135/17: Rettens dom af 6. maj 2019 — Scor mod Kommissionen (Statsstøtte — markedet for genforsikring vedrørende risici for naturkatastrofer — støtte i form af en ubegrænset garanti, som staten havde stillet for CCR — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked efter den indledende undersøgelsesfase — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — annulationssøgsmål — søgsmålskompetence — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — delvis afvisning — de interesserede parter proceduremæssige rettigheder — status som interesseret part — ingen alvorlige vanskeligheder)	27
2019/C 213/27	Sag T-239/17: Rettens dom af 7. maj 2019 — Tyskland mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Tyskland — fast finansiell korrektion, der anvendes som følge af hovedkontroller, som ikke foretages tilstrækkeligt hyppigt — pligt til årligt at beregne og bogføre renter — artikel 31 og 32 i forordning (EF) nr. 1290/2005 — artikel 6, litra h), i forordning (EF) nr. 885/2006 — begrundelsespligt — proportionalitet)	28
2019/C 213/28	Sag T-737/17: Rettens dom af 30. april 2019 — Wattiau mod Parlamentet (Personalesag — social sikring — den fælles sygeforsikringsordning — godtgørelse af lægeudgifter — aftale indgået mellem bl.a. Den Europæiske Union, Luxembourg og sammenslutningen af luxembourgske hospitaler om takster for hospitalsydelser til medlemmerne af den fælles sygeforsikringsordning — indsigelse om ulovlighed — princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — artikel 18, første afsnit, TEUF — artikel 20 og artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 39 i den fælles ordning vedrørende sygesikring for tjenestemænd)	29
2019/C 213/29	Sag T-136/18: Rettens dom af 30. april 2019 — Kuota International mod EUIPO — Sintema Sport (K) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket K — absolut ugyldighedsgrund — ond tro — artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	30
2019/C 213/30	Sager T-152/18 — T-155/18: Rettens dom af 7. maj 2019 — Sona Nutrition mod EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgninger om EU-figurmærkerne SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — det ældre nationale ordmærke MULTIPLUS — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	31

2019/C 213/31	Sag T-214/18: Rettens dom af 30. april 2019 — Briois mod Parlamentet (Privilegier og immuniteter — medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet — forbindelse med arbejdet som parlamentsmedlem — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik — ret til forsvar — ansvar uden for kontraktforhold) 32	32
2019/C 213/32	Sag T-271/18: Rettens dom af 6. maj 2019 — Mauritsch mod INEA (Personalesag — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — sagsøgerens oprindelige afvisning af tilbud om kontraktforlængelse — afskedigelse — nægtelse af ret til arbejdsløshedsunderstøttelse — ansvar) 32	32
2019/C 213/33	Sag T-407/18: Rettens dom af 7. maj 2019 — WP mod EUIPO (Personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt — afgørelse om ikke-forlængelse — åbenbart urigtigt skøn — omsorgspligt — ligebehandling — reglen om overensstemmelse mellem stævningen og klagen) 33	33
2019/C 213/34	Sag T-423/18: Rettens dom af 7. maj 2019 — Fissler mod EUIPO (vita) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket vita — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — begrebet egenskab — en farves navn — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001) 34	34
2019/C 213/35	Sag T-558/18: Rettens dom af 30. april 2019 — Lupu mod EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Djili DS — det ældre nationale ordmærke DJILI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/1001) 34	34
2019/C 213/36	Sag T-353/18: Rettens kendelse af 30. april 2019 — Promeco NV mod EUIPO — Aerts (vaisselle) (EU-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — ufnødent at træffe afgørelse i sagen) 35	35
2019/C 213/37	Sag T-381/18: Rettens kendelse af 29. april 2019 — Engel mod EUIPO — F. Engel (ENGEL) (EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — ufnødent at træffe afgørelse) 36	36
2019/C 213/38	Sag T-495/18: Rettens kendelse af 29. april 2019 — Dermatest mod EUIPO (DERMATEST) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket DERMATEST — afslag på registrering — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — ufnødent at træffe afgørelse) 37	37
2019/C 213/39	Sag T-530/18: Rettens kendelse af 30. april 2019 — Rumænien mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — EGFL og ELFUL — Kommissionens gennemførelsesafgørelse — forkyndelse for modtageren — offentliggørelse af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — for sent anlagt — afvisning) 37	37
2019/C 213/40	Sag T-145/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 2. maj 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — miljø — finansielt instrument for miljøet (LIFE) - Proje LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — tilbagesøgning af de udbetalte beløb — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed) 38	38
2019/C 213/41	Sag T-114/19: Sag anlagt den 20. februar 2019 — Pavel mod EUIPO — bugatti (B) 39	39
2019/C 213/42	Sag T-190/19: Sag anlagt den 4. april 2019 — BF mod Kommissionen 40	40
2019/C 213/43	Sag T-196/19: Sag anlagt den 4. april 2019 — AZ mod Kommissionen 41	41

2019/C 213/44	Sag T-198/19: Sag anlagt den 4. april 2019 — BA mod Kommissionen	42
2019/C 213/45	Sag T-200/19: Sag anlagt den 5. april 2019 — BB mod Kommissionen	44
2019/C 213/46	Sag T-201/19: Sag anlagt den 5. april 2019 — BC mod Kommissionen	45
2019/C 213/47	Sag T-205/19: Sag anlagt den 5. april 2019 — BD mod Kommissionen	47
2019/C 213/48	Sag T-210/19: Sag anlagt den 5. april 2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale m.fl. mod Kommissionen	48
2019/C 213/49	Sag T-231/19: Sag anlagt den 8. april 2019 — Klöckner Pentaplast mod Kommissionen	49
2019/C 213/50	Sag T-232/19: Sag anlagt den 8. april 2019 — H&R Ölwerke Schindler mod Kommissionen	50
2019/C 213/51	Sag T-233/19: Sag anlagt den 9. april 2019 — Infineon Technologies Dresden mod Kommissionen	52
2019/C 213/52	Sag T-234/19: Sag anlagt den 9. april 2019 — Infineon Technologies mod Kommissionen	53
2019/C 213/53	Sag T-237/19: Sag anlagt den 8. april 2019 — GTP mod Kommissionen	54
2019/C 213/54	Sag T-238/19: Sag anlagt den 9. april 2019 — Wepa Hygieneprodukte m.fl. mod Kommissionen	55
2019/C 213/55	Sag T-240/19: Sag anlagt den 9. april 2019 — A9.com mod EUIPO (Gengivelse af et klokke-ikon)	56
2019/C 213/56	Sag T-246/19: Sag anlagt den 10. april 2019 — Cambodja og CRF mod Kommissionen	57
2019/C 213/57	Sag T-248/19: Sag anlagt den 12. april 2019 — Bilde mod Parlamentet	58
2019/C 213/58	Sag T-251/19: Sag anlagt den 15. april 2019 — Wieland-Werke mod Kommissionen	59
2019/C 213/59	Sag T-252/19: Sag anlagt den 15. april 2019 — Pech mod Rådet	60
2019/C 213/60	Sag T-253/19: Sag anlagt den 15. april 2019 — BG mod Parlamentet	62
2019/C 213/61	Sag T-260/19: Sag anlagt den 12. april 2019 — Al-Tarazi mod Rådet	62
2019/C 213/62	Sag T-268/19: Sag anlagt den 22. april 2019 — Imagina Media Audiovisual m.fl. mod Kommissionen	63
2019/C 213/63	Sag T-269/19: Sag anlagt den 22. april 2019 — Imagina Media Audiovisual mod Kommissionen	65
2019/C 213/64	Sag T-270/19: Sag anlagt den 23. april 2019 — Amazon Technologies mod EUIPO (ring)	66

2019/C 213/65	Sag T-272/19: Sag anlagt den 25. april 2019 — TO mod EU-Udenrigstjenesten	67
2019/C 213/66	Sag T-274/19: Sag anlagt den 24. april 2019 — Target Ventures Group mod EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES).....	68
2019/C 213/67	Sag T-275/19: Sag anlagt den 24. april 2019 — PNB Banka m.fl. mod ECB	69
2019/C 213/68	Sag T-277/19: Sag anlagt den 26. april 2019 — BK mod Det Europæiske Asylstøttekontor	71
2019/C 213/69	Sag T-278/19: Sag anlagt den 26. april 2019 — Aurora mod CPVO — SESVanderhave (M 02205)	71
2019/C 213/70	Sag T-280/19: Sag anlagt den 30. april 2019 — Highgate Capital Management mod Kommissionen	73
2019/C 213/71	Sag T-281/19: Sag anlagt den 30. april 2019 — Cypern mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios AE (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927).....	74
2019/C 213/72	Sag T-282/19: Sag anlagt den 30. april 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios ((Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	75
2019/C 213/73	Sag T-285/19: Sag anlagt den 2. maj 2019 — SGI Studio Galli Ingegneria mod Kommissionen	76
2019/C 213/74	Sag T-286/19: Sag anlagt den 3. maj 2019 — Azarov mod Rådet	78
2019/C 213/75	Sag T-288/19: Sag anlagt den 3. maj 2019 — Divaro mod EUIPO — Grendene (IPANEMA)	79
2019/C 213/76	Sag T-290/19: Sag anlagt den 3. maj 2019 — Stada Arzneimittel mod EUIPO (Gengivelse af to buede røde linjer anbragt over for hinanden)	80
2019/C 213/77	Sag T-295/19: Sag anlagt den 3. maj 2019 — Klymenko mod Rådet.....	80
2019/C 213/78	Sag T-296/19: Sag anlagt den 6. maj 2019 — Sumol + Compal Marcas mod EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)	82
2019/C 213/79	Sag T-508/18: Rettens kendelse af 30. april 2019 — OLX mod EUIPO — Stra (STRADIA).....	83
2019/C 213/80	Sag T-543/18: Rettens kendelse af 30. april 2019 — XK mod Kommissionen	83
2019/C 213/81	Sag T-546/18: Rettens kendelse af 30. april 2019 — XM m.fl. mod Kommissionen	83
2019/C 213/82	Sag T-570/18: Rettens kendelse af 30. april 2019 — YQ mod Kommissionen	84
2019/C 213/83	Sag T-571/18: Rettens kendelse af 30. april 2019 — YR mod Kommissionen	84
2019/C 213/84	Sag T-572/18: Rettens kendelse af 30. april 2019 — YS mod Kommissionen.....	84
2019/C 213/85	Sag T-746/18: Rettens kendelse af 30. april 2019 — Bronckers mod Kommissionen.....	85

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 213/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 206 af 17.6.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 187 af 3.6.2019

EUT C 182 af 27.5.2019

EUT C 172 af 20.5.2019

EUT C 164 af 13.5.2019

EUT C 155 af 6.5.2019

EUT C 148 af 29.4.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 7. december 2018 af Michal Harvilik — HYDRA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 25. september 2018 i sag T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA mod Den Tjekkiske Republik og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol

(Sag C-768/18 P)

(2019/C 213/02)

*Processprog: slovakisk***Parter***Appellant:* Michal Harvilik — HYDRA (ved avvocato A. Wagner)*De andre parter i appelsagen:* Den Tjekkiske Republik og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol

Ved kendelse af 19. marts 2019 har Domstolen (Syvende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 14. februar 2019 af China Construction Bank Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 6. december 2018 i sag T-665/17 — China Construction Bank mod EUIPO

(Sag C-115/19 P)

(2019/C 213/03)

*Processprog: engelsk***Parter***Appellant:* China Construction Bank Corp. (ved solicitors A. Carboni og J. Gibbs)*De andre parter i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Groupement des cartes bancaires

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 6. december 2018 i sag T-665/17 ophæves.
- Der afsiges endelig dom vedrørende artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 ⁽¹⁾, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- EUIPO og enhver part, der intervenserer i denne appel, tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale appellants omkostninger i appelsagen og i sagen for Retten i sag T-665/17.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat følgende tre appelanbringender vedrørende den appellerede dom:

1. Retten tilsidesatte EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).
2. Retten begrundede ikke sin konklusion om, at det ældre varemærke, som intervenienten påberåbte sig (herefter »det ældre varemærke«), havde en høj grad af særpræg vedrørende »finansiel virksomhed, valutarisk virksomhed og bankvirksomhed«.
3. Retten fordrejede de faktiske omstændigheder både i forbindelse med dens vurdering af det ældre varemærke og det varemærke, der var rejst indsigelse mod, og i forbindelse med nævnte konklusion om en høj grad af særpræg.

Appellants anbringende om tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), kan yderligere opdeles i følgende fejl, som Retten begik i sin bedømmelse af sagen:

1. Retten tog hensyn til det ældre varemærkes renommé både i forbindelse med vurderingen af varemærkernes lighed og i forbindelse med helhedsvurderingen af risikoen for forveksling, hvilket var en fejlagtig tilgang og førte til en uacceptabel »dobbelt medregning«.
2. Retten behandlede fejlagtigt både det ældre varemærke og det varemærke, der var rejst indsigelse mod, som om, de i det væsentlige var ordmærker, og den tog derved ikke tilstrækkeligt hensyn til deres figurative karakter, hvilket havde en negativ indvirkning på vurderingen af både de visuelle og de fonetiske ligheder mellem de omhandlede varemærker og den relative vægtning, der skulle tillægges hvert af disse aspekter.
3. Retten begik en række fejl vedrørende identificeringen af de tjenesteydelser i klasse 36, med hensyn til hvilke den fandt, at det ældre varemærke havde et renommé og dermed særpræg.
4. Både som følge af ovennævnte fejl og ved ikke at tage hensyn til yderligere væsentlige faktorer foretog Retten ikke en korrekt helhedsvurdering af risikoen for forveksling mellem det ældre varemærke og det varemærke, der var rejst indsigelse mod.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

Appel iværksat den 14. februar 2019 af Gregor Schneider til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 4. december 2018 i sag T-560/16, Gregor Schneider mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-116/19 P)

(2019/C 213/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Gregor Schneider (ved Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Den anden part i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Den Europæiske Unions Rets dom (Fjerde Afdeling) af 4. december 2018 i sag T-560/16 ophæves i sin helhed.
2. Der træffes afgørelse i overensstemmelse med den af sagsøgeren i den nævnte sag nedlagte påstand, dvs. at

EUIPO's (dengang KHIM's) afgørelse af 2. oktober 2014 om at omplacere fra afdelingen for »internationalt samarbejde og retlige anliggender« til afdelingen »operationer« annulleres.

Subsidiært hjemvises sagen til Retten efter ophævelse af den ovennævnte dom.

3. EUIPO tilpligtes at betale alle de omkostninger, der er opstået i forbindelse med sagen, dvs. sagen for Retten og appellsagen for EU-Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på ni appelanbringender.

For det første har Retten i den appellerede dom fortolket »princippet om overensstemmelse« mellem klagen som omhandlet i tjenstemandsvedtægtens artikel 91, stk. 2, og det efterfølgende søgsmål, fejlagtigt, idet den med henvisning til overensstemmelsesprincippet forkastede et anbringende som ulovligt, hvilket anbringende sagsøgeren på tidspunktet for indgivelsen af klagen slet ikke havde kunnet fremføre, da denne stadig ikke var blevet tildelt opgaver.

For det andet har Retten fortolket kriterierne for efterprøvelse af, om der foreligger magtfordrejning, retligt fejlagtigt, idet den har opstillet den retsregel, at der ikke kan være tale om magtfordrejning, når en gennemførelsesforanstaltning ikke er blevet anset for at være uforenelig med tjenestens interesse. Denne retsregel kan ikke være rigtig, da den principielt vil udelukke alle situationer

i kategorien magtmisbrug, hvor forvaltningen påberåber sig en plausibel tjenestelig interesse, uden faktisk at forfølge denne interesse. Det er netop tilfældene med intelligent konstrueret magtfordrejning, som ikke generelt skal fritages for den retlige efterprøvelse gennem en således formuleret retsregel.

For det tredje har Retten fortolket kravene til en høring, der er sikret ved appellants ret til at blive hørt, som også er forankret i artikel 41, stk. 1, sammenholdt med artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder retligt fejlagtigt, idet den kun har anset en høring for at være nødvendig, når en tilstræbt individuel foranstaltning efter myndighedens opfattelse kan få en negativ virkning for den berørte person. En høring og det forhold, at der gives ret til at blive hørt, skal imidlertid netop tjene til det formål, at synspunkter og virkninger af tilsigtede afgørelser bringes frem i lyset, hvilke synspunkter og virkninger myndighederne selv endnu ikke har taget i betragtning.

For det fjerde har Retten flere gange tilsidesat sagsøgerens ret til at blive hørt, idet den bl.a. under den mundtlige forhandling i henhold til artikel 85, stk. 3, i Rettens procesreglement ignorerede nye fremførte argumenter, ikke tog forslaget om at føre tilsvarende vidner til følge eller traf en afgørelse i henhold til procesreglementets artikel 85, stk. 4. Retten tilsidesatte også sagsøgerens ret til at blive hørt, fordi den ikke hørte vidner, der allerede var blevet foreslået i stævningen, og samtidig foreholdt sagsøgeren, at denne ikke havde fremlagt tilstrækkelige beviser.

Dermed har Retten for det femte tilsidesat grundlæggende principper om en retfærdig og retsstatslig procedure som omhandlet i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, og skabt tvivl om den retlige beskyttelses effektive karakter.

For det sjette har Retten flere gange fordrejet de faktiske omstændigheder, der forelå for den.

For det syvende gøres det gældende, at de faktiske omstændigheder er blevet vurderet mangelfuldt, for det ottende, at der foreligger en begrundelsesmangel, og for det niende, at der er sket en tilsidesættelse af logikkens love.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 27. februar 2019 —
MG og NH mod Germanwings GmbH**

(Sag C-190/19)

(2019/C 213/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: MG og NH

Sagsøgt: Germanwings GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Kan der også foreligge en ret til kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾, når en luftfartspassager som følge af en relativt kort forsinkelse i forhold til ankomsttidspunktet ikke når en direkte tilsluttet flyforbindelse, og dette medfører en forsinket ankomst til det endelige bestemmelsessted på tre timer eller mere, men de to flyvninger blev varetaget af forskellige luftfartselskaber, og reservationsbekræftelsen blev foretaget af et rejsebureau, der havde sammensat flyvningerne for sin kunde?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 11. marts 2019 — Promociones Oliva Park S.L. mod Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

(Sag C-220/19)

(2019/C 213/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Promociones Oliva Park S.L.

Sagsøgt: Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, i direktiv 2008/118/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en afgift som værdiafgiften på elektricitetsproduktion, der nominelt set er en direkte afgift, men som ved en nærmere undersøgelse af dens virkelige beskaffenhed viser sig at være en indirekte afgift uden et særligt formål, som udelukkende tjener et opkrævningsmæssigt formål, uden at den kvalificering, som den nationale lovgivning anvender, kan have forrang for fortolkningen af EU-retten, som er reguleret ved målsætningerne i den nævnte retsorden og på grundlag af afgiftens objektive kendetegn?

- 2) Forfølger værdisafgiften på elektricitetsproduktion, selv om den kvalificeres som en miljøafgift, et væsentligt opkrævningsmæssigt formål, idet den pålægges virksomhed med produktion og levering af elektricitet til elforsyningssystemet uafhængigt af virksomhedens intensitet og indvirkning på miljøet, og således tilsidesætter artikel 1 og artikel 3, stk. 1, stk. 2, og stk. 3, litra a), idet sidstnævnte skal sammenholdes med artikel 2, litra k), i direktiv 2009/28/EF ⁽²⁾?
- 3) Skal princippet om fri konkurrence og princippet om fremme af energi fra vedvarende energikilder fortolkes således, at de er til hinder for værdisafgiften på elektricitetsproduktion, for så vidt som energi fra ikke-vedvarende energikilder gives samme afgiftsmæssige behandling som energi fra vedvarende energikilder, hvorved sidstnævnte udsættes for forskelsbehandling, og støtteordningen i artikel 2, litra k), og de følgende bestemmelser i direktiv 2009/28/EF tilsidesættes?
- 4) Er det nævnte princip om fri konkurrence og artikel 32, 33 og 34 (KAPITEL VIII, TILRETTELÆGGELSE AF SYSTEMADGANGEN) i direktiv 2009/72/EF ⁽³⁾ til hinder for værdisafgiften på elektricitetsproduktion, for så vidt som det antages, at afgiften indebærer en positiv forskelsbehandling af de udenlandske elektricitetsproducenter til skade for de spanske producenter med en deraf følgende forvridding af det indre marked for elektricitet og af systemadgangen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16.12.2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT 2009, L 9, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009, L 140, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den
14. marts 2019 — DX**

(Sag C-227/19)

(2019/C 213/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DX

Sagsøgt myndighed: Bürgermeister der Stadt Graz

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56 TEUF, Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF ⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, såsom den manglende overholdelse af pligten til opbevaring af lønbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager?

- 2) I tilfælde af, at det første spørgsmål ikke besvares bekræftende:

Skal artikel 56 TEUF samt direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU da fortolkes således, at de er til hinder for pålæggelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden absolutte maksimumgrænser?

(¹) EFT 1997, L 18, s. 1.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15.5.2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (EUT 2014, L 159, s. 11).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 20. marts 2019 —
État du Grand-duché de Luxembourg mod B**

(Sag C-245/19)

(2019/C 213/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État du Grand-duché de Luxembourg

Sagsøgt: B

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eventuelt sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning i en medlemsstat, der inden for rammerne af ordningen for udveksling af oplysninger efter anmodning, der navnlig blev indført med henblik på gennemførelse af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (¹), udelukker enhver klageadgang, herunder retslig, for den tredjepart, som er i besiddelse af oplysningerne, i forbindelse med et påbud, hvorved den kompetente myndighed i denne medlemsstat pålægger den pågældende tredjepart at fremlægge oplysninger med henblik på at imødekomme en anmodning om udveksling af oplysninger fra en anden medlemsstat?

- 2) Besvares det første spørgsmål bekræftende, skal artikel 1, stk. 1, og artikel 5 i direktiv 2011/16 da, i givet fald under hensyntagen til udviklingen i fortolkningen af artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst, fortolkes således, at en anmodning om udveksling sammen med et påbud udstedt af den bistandssøgte medlemsstats kompetente myndighed for at følge op på anmodningen, opfylder kriteriet om, at der ikke er tale om åbenlyst manglende forventet relevans, når den bistandssøgende medlemsstat angiver den berørte skattepligtige persons identitet, den periode, der er omfattet af undersøgelsen i den bistandssøgende medlemsstat, og identiteten af den, som er i besiddelse af de pågældende oplysninger, og samtidig anmoder om oplysninger om ikke nærmere præciserede kontrakter, faktureringer og betalinger i tilknytning hertil, som imidlertid er afgrænset af kriterierne vedrørende for det første den omstændighed, at de er indgået af den, som er i besiddelse af de identificerede oplysninger, for det andet den omstændighed, at de vedrører de skatteår, der er omfattet af den undersøgelse, som foretages af myndighederne i den bistandssøgende stat, og for det tredje deres tilknytning til den identificerede berørte skattepligtige person?

(¹) EUT 2011, L 64, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 20. marts 2019 —
État du Grand-duché de Luxembourg mod B, C, D og F.C**

(Sag C-246/19)

(2019/C 213/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État du Grand-duché de Luxembourg

Sagsøgte: B, C, D og F.C

Procesdeltager: A

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eventuelt sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning i en medlemsstat, der inden for rammerne af ordningen for udveksling af oplysninger efter anmodning, der navnlig blev indført med henblik på gennemførelse af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (¹), udelukker enhver klageadgang, herunder retslig, for den tredjepart, som er i besiddelse af oplysningerne, i forbindelse med et påbud, hvorved den kompetente myndighed i denne medlemsstat pålægger den pågældende tredjepart at fremlægge oplysninger med henblik på at imødekomme en anmodning om udveksling af oplysninger fra en anden medlemsstat?

- 2) Besvares det første spørgsmål bekræftende, skal artikel 1, stk. 1, og artikel 5 i direktiv 2011/16 da, i givet fald under hensyntagen til udviklingen i fortolkningen af artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst, fortolkes således, at en anmodning om udveksling sammen med et påbud udstedt af den bistandssøgte medlemsstats kompetente myndighed for at følge op på anmodningen, opfylder kriteriet om, at der ikke er tale om åbenlyst manglende forventet relevans, når den bistandssøgende medlemsstat angiver den berørte skattepligtige persons identitet, den periode, der er omfattet af undersøgelsen i den bistandssøgende medlemsstat, og identiteten af den, som er i besiddelse af de pågældende oplysninger, og samtidig anmoder om oplysninger om ikke nærmere præciserede kontrakter, faktureringer og betalinger i tilknytning hertil, som imidlertid er afgrænset af kriterierne vedrørende for det første den omstændighed, at de er indgået af den, som er i besiddelse af de identificerede oplysninger, for det andet den omstændighed, at de vedrører de skatteår, der er omfattet af den undersøgelse, som foretages af myndighederne i den bistandssøgende stat, og for det tredje deres tilknytning til den identificerede berørte skattepligtige person?

(¹) EUT 2011, L 64, s. 1.

Sag anlagt den 20. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern

(Sag C-248/19)

(2019/C 213/10)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Cypern

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Cypern har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 4, 10 og 15 samt bilag I til direktiv 91/271/EØF (¹) i forbindelse med rensning af byspildevand, idet den ikke

— har tilvejebragt et kloaknet i 31 byområder (Aradippou, Ypsonas, Dali, Varoklini, Derinia, Sotira, Xylofagou, Pervolia, Kolossi, Poli Chrisochous, Libadia, Dromolaxia, Pera Chorio-Nisou, Diopetri, Afgorou, Paliometochi, Kiti, Frenaros, Ormidia, Kokkinotrimithia, Trachoni, Episkopi, Xylotybou, Pano Polemidia, Pyla, Dybia, Parekklesia, Kakopetria, Achina, Meneou og Pyrgos), som krævet i henhold til direktivets artikel 3 og bilag I, afsnit A,

for disse byområder har sikret, at byspildevandet, der tilledes kloaknettet, underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning før udledningen som krævet i henhold til direktivets artikel 4, 10 og 15 samt bilag I, afsnit B og D.

— Republiken Cypern tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. I mangel af et fuldt udbygget og operationelt kloaknet pr. 31. december 2012 i 4 byområder med mere end 10 000 beboere har Republiken Cypern tilsidesat fristen i direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand (som fastsat i traktaten om Cyperns tiltrædelse af Den Europæiske Union) med hensyn til opsamling (artikel 3) og følgelig sekundær rensning af spildevand (artikel 4) samt infrastrukturen og overvågningen heraf (artikel 10 og 15).
2. I mangel af et fuldt udbygget og operationelt kloaknet pr. 31. december 2012 i 27 byområder med mellem 2 000 og 10 000 beboere har Republiken Cypern tilsidesat fristen i direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand (som fastsat i traktaten om Cyperns tiltrædelse af Den Europæiske Union) med hensyn til opsamling (artikel 3) og følgelig sekundær rensning af spildevand (artikel 4) samt infrastrukturen og overvågningen heraf (artikel 10 og 15).

(¹) Rådets direktiv 91/271/EØF af 21.5.1991 om rensning af byspildevand (EFT 1991, L 135, s. 40).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wien (Østrig) den 26. marts 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG mod Magistrat der Stadt Wien

(Sag C-256/19)

(2019/C 213/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Sagsøgt: Magistrat der Stadt Wien

Procesdeltager: Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, samt effektivitetsprincippet, i det mindste med hensyn til en national retsorden, der for at sikre retternes uafhængighed og upartiskhed i sin forfatning fastlægger en grundlæggende ret til, at dommerne tildeles opgaver ifølge en efter generelle regler fastsat opgavefordeling, fortolkes således, at lovgiver skal sikre, at denne grundlæggende garanti er effektiv og ikke kun teoretisk?

- 1a) Tillægsspørgsmål: Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Pålægger artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, og effektivitetsprincippet i en national retsorden, der i sin forfatning har etableret en grundlæggende ret til en fast opgavefordeling, lovgiver en eller anden forpligtelse til at sikre dette, og i så fald, hvilken?

- 1b) Tillægsspørgsmål: Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

1b - 1) Pålægger artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, og effektivitetsprincippet, i det mindste med hensyn til en national retsorden, der i sin forfatning har etableret en grundlæggende ret til en fast opgavefordeling, et organ, der ifølge loven ikke er beføjet til at tildele sagsakter eller foretage en handling vedrørende tildeling af sagsakter til en dommer, at undlade at tage hensyn til en sådan tildeling eller handling?

1b - 2) Pålægger artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, og effektivitetsprincippet, i det mindste med hensyn til en national retsorden, der i sin forfatning har etableret en grundlæggende ret til en fast opgavefordeling, at den retsinterne forretningsorden kun — hvis overhovedet — kan indrømme et organ, der har til opgave at fordele sagsakter, en på forhånd fastsat snæver skønsmargen med hensyn til at træffe afgørelser om tildeling?

- 2) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, og effektivitetsprincippet, i det mindste med hensyn til en national retsorden, der for at sikre retternes uafhængighed og upartiskhed i sin forfatning fastlægger en grundlæggende ret til, at dommerne tildeles opgaver ifølge en efter generelle regler fastsat opgavefordeling, fortolkes således, at en dommer, som har betænkeligheder 1) med hensyn til lovligheden af en retsintern opgavefordeling eller 2) med hensyn til lovligheden af en retsintern afgørelse, der bevirker en retsintern opgavefordeling, som direkte berører denne dommers arbejde (navnlig en afgørelse om tildeling af retssager), som følge af disse betænkeligheder skal kunne indgive en klage (der især ikke belaster denne dommer økonomisk) til en anden ret, der har fuld prøvelsesret med hensyn til efterprøvelsen af lovligheden af den retsakt, der er karakteriseret som lovstridig?

Hvis ikke: Skal lovgiver da opfylde andre krav, der sikrer, at en dommer er i stand til at opnå, at overholdelsen af de lovkrav, der vedrører ham, om overholdelse af lovbestemmelserne (især de retsinterne) vedrørende opgavetildeling, er opfyldt på lovlig vis?

- 3) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, og effektivitetsprincippet, i det mindste med hensyn til en national retsorden, der for at sikre retternes uafhængighed og upartiskhed i sin forfatning fastlægger en grundlæggende ret til, at dommerne tildeles opgaver ifølge en efter generelle regler på forhånd fastsat opgavefordeling, fortolkes således, at en part i en retssag, som har betænkeligheder 1) med hensyn til lovligheden af en bestemmelse i den retsinterne opgavefordeling, der er en forudsætning for behandlingen af vedkommendes retssag eller 2) med hensyn til lovligheden af tildelingen af denne sag til en bestemt dommer, endnu inden der er truffet retsafgørelse, som følge af disse betænkeligheder skal kunne indgive en klage (der ikke belaster denne part økonomisk for hårdt) til en anden ret, der har fuld prøvelsesret med hensyn til efterprøvelsen af lovligheden af den retsakt, der anses for lovstridig?

Hvis ikke: Skal lovgiver da opfylde andre krav, der sikrer, at en part kan opnå, at den pågældendes grundlæggende ret til »en ved lov udpeget dommer« er opfyldt på lovlig vis, inden der træffes en retsafgørelse?

- 4) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, og effektivitetsprincippet, i det mindste med hensyn til en national retsorden, der for at sikre retternes uafhængighed og upartiskhed i sin forfatning fastlægger en grundlæggende ret til, at dommerne tildeles opgaver ifølge en efter generelle regler fastsat opgavefordeling, fortolkes således, at den retsinterne opgavefordeling og den retsinterne dokumentation vedrørende indgåede akter er udformet så gennemsigtigt og forståeligt, at dommeren eller en part uden en særlig indsats er i stand til at efterprøve, om den konkrete tildeling af akter til en dommer eller et bestemt dommerkollegium er i overensstemmelse med reglerne for den retsinterne opgaveopdeling?

Hvis ikke: Skal lovgiver da opfylde andre krav, der sikrer, at en dommer eller en part kan gøre sig bekendt med, hvorvidt en konkret tildeling af en retssag er lovlig?

- 5) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, og effektivitetsprincippet, i det mindste med hensyn til en national retsorden, der for at sikre retternes uafhængighed og upartiskhed i sin forfatning fastlægger en grundlæggende ret til, at dommerne tildeles opgaver ifølge en efter generelle regler fastsat opgavefordeling, fortolkes således, at parterne og dommeren i en retssag uden en særlig indsats skal være i stand til at forstå reglerne for opgavefordelingen med hensyn til indholdet, samt at parterne og dommeren på denne måde skal kunne efterprøve lovligheden af den foretagne tildeling af sagen til en dommer eller et bestemt dommerkollegium?

Hvis ikke: Skal lovgiver da opfylde andre krav, der sikrer, at en dommer eller en part kan gøre sig bekendt med, hvorvidt en konkret tildeling af en retssag er lovlig?

- 6) Hvilke forpligtelser til at handle påhviler en dommer henset til dennes forpligtelse til at respektere overholdelsen af de procedurermæssige krav i EU-retten, hvis dommeren ved en retsakt, som denne (retsligt eller udenretsligt) ikke kan anfægte, er forpligtet til at foretage en handling, som strider mod EU-retten og krænker parternes rettigheder?

**Appel iværksat den 3. april 2019 af Andrew Clarke til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling)
den 25. marts 2019 i sag T-731/18, Clarke mod Kommissionen**

(Sag C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Andrew Clarke (ved solicitor E. Lock)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i overensstemmelse med Domstolens afgørelse.

- Det pålægges senest den 12. april 2019 (eller en anden dato, til hvilken artikel 50-perioden måtte blive forlænget)
- a) Retten at behandle søgsmålet i henhold til en tidsplan og på en måde, så den er i stand til at træffe endelig afgørelse derom, og
- b) Kommissionen som en foreløbig foranstaltning at afgive en begrundet udtalelse til Det Forenede Kongerige, hvori den giver udtryk for sin stillingtagen vedrørende de tilsidesættelser af EU-retten, som kan udledes af dens skrivelse til appellanten af 25. oktober 2018,
- Det fastslås, at parterne frit kan anmode Retten om yderligere passende påbud.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremført et anbringende.

Retten lagde i kendelsen af 25. marts 2019 en urigtig forståelse af den påstand, appellanten havde fremsat i stævningen, til grund, og Retten fastslog med urette, at appellanten ikke havde retlig interesse i søgsmålet, og at den ikke havde kompetence til at tage appellants påstand til følge.

Appellanten har ikke anmodet om, at Kommissionen skal anlægge et traktatbrudssøgsmål mod Det Forenede Kongerige. Der er nedlagt påstand om annullation af to afgørelser fra Kommissionen, hvoraf den ene blev fejlagtigt identificeret af Retten. I denne henseende støtter den citerede retspraksis, som Retten har lagt til grund, enten ikke de pågældende anbringender, eller også er den irrelevant. Appellanten er berettiget til at søge disse afgørelser annulleret, for så vidt som de er rettet til ham og/eller berører ham umiddelbart og individuelt. Endvidere gøres det subsidiært gældende, at appellanten er berettiget til at anlægge sag i medfør af artikel 265 TEUF på det grundlag, at Kommissionen har undladt at handle, idet den ikke fremsendte en begrundet udtalelse til Det Forenede Kongerige i henhold til en bindende forpligtelse i medfør af artikel 258, stk. 1, TEUF til at gøre dette, henset til at Kommissionen implicit i den anden af disse afgørelser anerkendte, at Det Forenede Kongerige havde tilsidesat EU-retten, idet Kommissionen tog hensyn til dens skønsbeføjelse i henhold til artikel 258, stk. 2, TEUF. Det er på det grundlag, at den begrundede udtalelse også burde være rettet til appellanten og/eller ville berøre ham umiddelbart og individuelt. Appellanten er endvidere berettiget til at søge et påbud og foreløbige foranstaltninger for så vidt angår hans påstande på grundlag af artikel 265 TEUF.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Trnave (Slovakiet) den 9. april 2019 — RN mod Home Credit Slovakia a.s.

(Sag C-290/19)

(2019/C 213/13)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Trnave

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RN

Sagsøgt: Home Credit Slovakia a.s.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 10, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF ⁽¹⁾ af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF fortolkes således, at en forbrugerkreditaftale opfylder det i bestemmelsen fastsatte krav, såfremt de årlige omkostninger i procent angives i aftalen med et interval mellem to værdier (fra — til) og ikke med en nøjagtig procentsats?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 133, s. 66..

Sag anlagt den 11. april 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-298/19)

(2019/C 213/14)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik ikke har overholdt den forpligtelse, som påhviler den i henhold til artikel 260, stk. 1 TEUF, idet den ikke har gennemført alle foranstaltninger til opfyldelse af den dom, som Domstolen afsagde den 23. april 2015 i sag C-149/14, Kommissionen mod Grækenland ⁽¹⁾.

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale en tvangsbøde på 23 753,25 EUR pr. dag for forsinkelsen med opfyldelsen af den dom, som blev afsagt i sag C-149/14, fra datoen for afsigelse af dom i nærværende sag indtil datoen for opfyldelsen af den dom, som blev afsagt i sag C-149/14.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale et beløb svarende til 2 639,25 EUR pr. dag fra datoen for afsigelse af dommen C-149/14 indtil datoen for afsigelse af dom i nærværende sag eller datoen for opfyldelsen af dom C-149/14, hvis dette sker først, og såfremt dette beløb ikke overstiger det, at betale et fast beløb på mindst 1 310 000 EUR.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. I henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, påhviler det Den Helleniske Republik at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af Domstolens dom i sag C-149/14. Den Helleniske Republik har imidlertid ikke de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dommens konklusion. Navnlig har Den Helleniske Republik ikke iværksat handlingsprogrammer i forbindelse med udpegningen af zoner, der er kendetegnet ved overfladiske eller underjordiske vandløb, som er forurenet af nitrater, der stammer fra landbruget. Følgelig har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen.
2. Med sit søgsmål har Kommissionen nedlagt påstand om, at Den Helleniske Republik pålægges at betale et fast beløb på 2 639,25 EUR pr. dag og en tvangsbøde på 23 753,25 EUR pr. dag. Størrelsen af det faste beløb og tvangsbøden er blevet beregnet under hensyn til overtrædelsens grovhed og varighed og til den afskrækkende virkning i forhold til den nævnte medlemsstats betalingsevne.

(¹) EU:C:2015:264.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Torino (Italien) den 11. april 2019 —
Techbau SpA mod Azienda Sanitaria Locale AL**

(Sag C-299/19)

(2019/C 213/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Techbau SpA

Sagsøgt: Azienda Sanitaria Locale AL

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 2, nr. 1), i direktiv 2000/35/EF ⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse som artikel 2, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 231 af 9. oktober 2002, der udelukker kontrakter vedrørende udførelse af bygge- og anlægsarbejder, såvel offentlige som private, og navnlig offentlige bygge- og anlægskontrakter som omhandlet i direktiv 93/37/EØF ⁽²⁾ fra begrebet »handelstransaktion« — forstået som en transaktion, som »udelukkende eller fortrinsvis indebærer levering af varer eller tjenester mod vederlag« — og dermed fra dets anvendelsesområde?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29.6.2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EFT 2000, L 200, s. 35).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/37/EØF af 14.6.1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT 1993, L 199, s. 54).

Sag anlagt den 12. april 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-305/19)

(2019/C 213/16)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrášek og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾ af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne ved ikke at sikre, at der i bygninger med et samlet nytteareal på over 500 m², for hvilke der er udstedt energiattester i medfør af dette direktivs artikel 12, stk. 1, og som ofte besøges af offentligheden, foretages opslag af disse energiattester.

— Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Artikel 13, stk. 2, i direktiv 2010/31/EU indeholder en forpligtelse til at foretage opslag af energiattesten udstedt i medfør af direktivets artikel 12, stk. 1, i tilfælde, hvor en bygning har et samlet nytteareal på over 500 m² og ofte besøges af offentligheden.

2. Tjekkisk ret (§ 7a zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (§ 7a i lov nr. 406/2000 om styring af energi, som ændret)) indeholder derimod en forpligtelse til at foretage opslag af energiattesten eller af et energipas til attestering af den energimæssige ydeevne, for bygninger, som alene anvendes af offentlige myndigheder. Tjekkisk ret indeholder således ikke en forpligtelse til at foretage opslag af et energipas til attestering af den energimæssige ydeevne i tilfælde, hvor disse bygninger anvendes af andre organer end offentlige myndigheder og ofte besøges af offentligheden. Den krævede lovgivning er stadig kun i den forberedende fase.
3. Den Tjekkiske Republik har derfor ikke sikret, at der i bygninger med et samlet nytteareal på over 500 m², for hvilke der er udstedt energiattester i medfør af direktivets artikel 12, stk. 1, og som ofte besøges af offentligheden, foretages opslag af disse energiattester, og har derfor tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 13, stk. 2.

(¹) EUT 2010, L 153, s. 13.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien)
den 15. april 2019 — Milis Energy SpA mod Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo
Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE**

(Sag C-306/19)

(2019/C 213/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milis Energy SpA

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, såsom artikel 26, stk. 2 og 3, i lovdekret nr. 91/2014, som ændret ved lov nr. 116/2014, der væsentligt begrænser eller udskyder udbetaling af incitamenter, som allerede er bevilget ved lov og fastsat i aftaler indgået mellem producenter af elektricitet fra solcelleanlæg og Gestore dei Servizi Energetici S.p.A, som er den offentlige virksomhed, der har til opgave at udøve denne funktion?

Det ønskes navnlig oplyst, om den omhandlede nationale bestemmelse er forenelig med de almindelige EU-retlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om loyalt samarbejde og princippet om effektiv virkning, med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, med direktiv 2009/28/EF (¹) og den deri fastsatte regulering af støtteordninger, og med artikel 216, stk. 2, TEUF, navnlig i forhold til traktaten om det europæiske energicharter?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009 L 140, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den
16. april 2019 — BONVER WIN, a.s. mod Ministerstvo financí**

(Sag C-311/19)

(2019/C 213/18)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Appellant: BONVER WIN, a.s.

Indstævnte: Ministerstvo financí

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 56 ff. i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anvendelse på en national lovgivning (en almen gyldig retsakt af bindende karakter i form af et kommunalt dekret), der forbyder en bestemt tjenesteydelse i en del af en kommune, blot fordi en af denne lovgivning berørt tjenesteyders kunder måtte komme eller kommer fra en anden EU-medlemsstat?

Er en simpel påstand om den eventuelle tilstedeværelse af kunder fra en anden medlemsstat i givet fald tilstrækkelig til, at artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse, eller er tjenesteyderen forpligtet til at bevise den konkrete levering af tjenesteydelser til kunder, som kommer fra andre medlemsstater?

- 2) Har det betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, at:
- a) den eventuelle restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser er betydeligt begrænset i både geografisk og indholdsmæssig henseende (potentielt anvendelse af en de minimis-undtagelse)
  - b) den nationale lovgivning ikke synes, retligt eller faktisk, at medføre en forskellig regulering af situationen for enheder, der hovedsageligt leverer tjenesteydelser til statsborgere fra andre EU-medlemsstater på den ene side, og situationen for enheder, der fokuserer på et nationalt klientel på den anden side?
-

Appel iværksat den 24. april 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 14. februar 2019 i de forenede sager T-131/16 og sag T-263/16, Belgien og Magnetrol International mod Kommissionen

(Sag C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P.J. Loewenthal og F. Tomat, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Kongeriget Belgien, Magnetrol International og Irland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 14. februar 2019 i de forenede sager T-131/16 og T-263/16, Belgien og Magnetrol International mod Kommissionen, EU:T:2019:91, ophæves, for så vidt som det heri blev fastslået, at Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1699 ⁽¹⁾ af 11. januar 2016 om skattefritagelse for overskydende fortjeneste, statsstøtteordning SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), iværksat af Belgien, fejlagtigt klassificerede ordningen for »overskydende fortjeneste« som en ordning som omhandlet i artikel 1, litra d), i forordning 2015/1589 ⁽²⁾,
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling af de anbringender, der ikke tidligere er blevet vurderet, og
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at det var forkert at klassificere »overskydende fortjeneste« på skatteområdet, som Belgien iværksatte fra 2004 til 2014, som en ordning som omhandlet i artikel 1, litra d), i forordning 2015/1589.

Retten foretog en fejlagtig fortolkning af den første betingelse i artikel 1, litra d), og foretog en urigtig gengivelse af 94.-110. betragtning til den anfægtede afgørelse ved at fastslå, at Kommissionen kun fandt, at de lovgivningsmæssige retsakter, der er opregnet i 99. betragtning, udgjorde grundlaget for ordningen for »overskydende fortjeneste«.

Retten foretog en fejlagtig fortolkning af den anden betingelse i artikel 1, litra d), og foretog en urigtig gengivelse af 100.-108. betragtning til den anfægtede afgørelse ved at fastslå, at indrømmelsen af en fritagelse for »overskydende fortjeneste« forudsatte vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger.

Retten foretog en fejlagtig fortolkning af den tredje betingelse i artikel 1, litra d), og foretog en urigtig gengivelse af 66., 102., 103., 109., og 140. betragtning til den anfægtede afgørelse ved at fastslå, at yderligere gennemførelsesforanstaltninger var nødvendige for at fastlægge de begunstigede af fritagelsen for »overskydende fortjeneste«.

Endelig så Retten bort fra ratio legis bag artikel 1, litra d), ved at fastslå, at Kommissionen fejlagtigt klassificerede ordningen for »overskydende fortjeneste« som en ordning som omhandlet i den pågældende bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT 2016, L 260, s. 61.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

**Appel iværksat den 29. april 2019 af Drex Technologies SA til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Femte Afdeling) den 28. februar 2019 i sag T-414/16, Drex Technologies mod Rådet**

(Sag C-348/19 P)

(2019/C 213/20)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Drex Technologies SA (ved avocat E. Ruchat)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Følgelig ophæves dom af 28. februar 2019 (T-414/16).

Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:

- Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 ⁽¹⁾ samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf annulleres, for så vidt som de angår appellanten.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

Det første anbringende vedrører en retlig fejl, for så vidt som Retten tilsidesatte appellantens ret, som fastsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, til at blive hørt forud for vedtagelsen af nye restriktive foranstaltninger.

Det andet anbringende vedrører en retlig fejl og en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet Retten så bort fra de artikler, som appellanten har fremlagt til støtte for annulationssøgsmålet med henblik på at bevise, at appellanten ikke ydede støtte til det syriske regime.

Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl, idet Retten ikke fandt at bestemmelserne i artikel 27 og 28 i afgørelse 2013/255/FUSP, hvorefter tilhørsforhold til al-Assad-familien eller Makhoulouf-familien udgør et selvstændigt kriterium, der begrunder, at den ulovlige sanktion pålægges, idet bevisbyrden samtidig vendes om.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27.5.2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125).

Appel iværksat den 29. april 2019 af Almashreq Investment Fund til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. februar 2019 i sag T-415/16, Almashreq Investment Fund mod Rådet

(Sag C-349/19 P)

(2019/C 213/21)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Almashreq Investment Fund (ved avocat E. Ruchat)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.

— Følgelig ophæves dom af 28. februar 2019 (T-415/16).

Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:

— Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 ⁽¹⁾ samt de efterfølgende foranstaltninger til gennemførelse heraf annulleres, for så vidt som de angår appellanten.

— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen anført tre anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den har tilsidesat appellants ret, som fastsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, til at blive hørt forud for vedtagelsen af nye restriktive foranstaltninger.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at Retten har begået en retlig fejl og gengivet de faktiske omstændigheder urigtigt, idet den så bort fra de artikler, som appellanten fremlagde til støtte for annulationssøgsmålet med henblik på at bevise, at appellanten ikke ydede støtte til det syriske regime.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har fastslået, at det var ulovligt at vedtage bestemmelse 27 og 28 i afgørelse 2013/255/FUSP, i henhold til hvilke tilhørsforholdet til Al-Assadfamilien eller Makhloufffamilien udgør et selvstændigt kriterium, som begrunder at der pålægges sanktioner, idet bevisbyrden vendes om i samme anledning.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27.5.2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125).

Appel iværksat den 29. april 2019 af Souruh SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 28. februar 2019 i sag T-440/16, Souruh mod Rådet

(Sag C-350/19 P)

(2019/C 213/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Souruh SA (ved avocat E. Ruchat)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Følgelig ophæves dom af 28. februar 2019 (T-440/16).

Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:

- Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 ⁽¹⁾ samt de efterfølgende foranstaltninger til gennemførelse heraf annulleres, for så vidt som de angår appellanten.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen anført tre anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den har tilsidesat appellants ret, som fastsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, til at blive hørt forud for vedtagelsen af nye restriktive foranstaltninger.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at Retten har begået en retlig fejl og gengivet de faktiske omstændigheder urigtigt, idet den så bort fra de artikler, som appellanten fremlagde til støtte for annulationssøgsmålet med henblik på at bevise, at appellanten ikke ydede støtte til det syriske regime.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den har ikke fastslået, at det var ulovligt at vedtage bestemmelse 27 og 28 i afgørelse 2013/255/FUSP, i henhold til hvilke tilhørsforholdet til Al-Assadfamilien eller Makhloufffamilien udgør et selvstændigt kriterium, som begrundes, at der pålægges sanktioner, idet bevisbyrden vendes om i samme anledning.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27.5.2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125).

Sag anlagt den 10. maj 2019 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland**(Sag C-371/19)**

(2019/C 213/23)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved J. Jokubauskaitė og R. Pethke, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Forbundsrepublikken Tyskland**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 170 og 171 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ og artikel 5 i Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat⁽²⁾, idet Forbundsrepublikken Tyskland systematisk undlader at anmode om manglende oplysninger i en anmodning om tilbagebetaling af moms og i stedet for umiddelbart afviser tilbagebetalingsanmodningerne i disse tilfælde, når sådanne oplysninger først vil kunne fremlægges efter fristen den 30. september.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Europa-Kommissionen fremført tre anbringender:

1. Første anbringende — tilsidesættelse af princippet om momsens neutralitet

Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat det princip om momsens neutralitet, der er fastsat i artikel 170 og 171 i direktiv 2006/112 og artikel 5 i direktiv 2008/9, hvorefter der i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser skal ske regulering til fordel for den afgiftspligtige person af den i tidligere omsætningsled betalte indgående moms.

Princippet om momsens neutralitet kræver, at enhver tilbagebetalingsanmodning, der opfylder de materielle betingelser, imødekommes. Hvis der er tvivl om, hvorvidt de materielle betingelser for tilbagebetaling foreligger, kan tilbagebetalingsanmodningen i henhold til artikel 5 i direktiv 2008/9, sammenholdt med dets artikel 21, stk. 1, første punktum, kun afvises, hvis tilbagebetalingsmedlemsstatens anmodning om supplerende oplysninger i medfør af direktivets artikel 20 ikke er blevet besvaret.

2. Andet anbringende — tilsidesættelse af princippet om den effektive virkning af retten til tilbagebetaling af moms

Den fortolkning af artikel 20, stk. 1, i direktiv 2008/9, som Forbundsrepublikken Tyskland har anlagt, er til hinder for den effektive udøvelse af retten til tilbagebetaling af moms for de afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten. De tyske afgiftsmyndigheders forvaltningspraksis tilsidesætter dermed disse afgiftspligtiges rettigheder i medfør af artikel 170 og 171 i direktiv 2006/112 og artikel 5 i direktiv 2008/9.

Den effektive virkning af direktiv 2006/112 og 2008/9 kræver, at anmodninger om tilbagebetaling af moms, der opfylder de materielle betingelser, imødekommes, således at princippet om momsens neutralitet i videst muligt omfang sikres. Lovgivningen har til formål, at der i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser sker en fuldstændig regulering af den moms, der er blevet betalt i tidligere omsætningsled, således at der herved også i tilfælde af grænseoverskridende transaktioner skabes konkurrencebetingelser, der i vidt omfang er de samme for alle afgiftspligtige personer. I denne forbindelse skal der træffes alle de passende foranstaltninger, der er fastsat i direktivet, for at gøre det muligt at gennemføre anmodningerne om tilbagebetaling af moms.

3. Tredje anbringende — tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Forbundsrepublikken Tysklands systematiske undladelse af i henhold til artikel 20, stk. 1, i direktiv 2008/9 at anmode om supplerende oplysninger og dokumenter udgør en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Efter at have modtaget en kvittering for modtagelsen af tilbagebetalingsanmodningen burde enhver afgiftspligtig person kunne gå ud fra, at den pågældendes anmodning behandles i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser. Såfremt dette ikke er tilfældet, sker der en tilsidesættelse af den pågældendes berettigede forventning om en lovmæssig behandling.

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2008, L 44, s. 23.

RET TEN

Rettens dom af 2. maj 2019 — QH mod Parlamentet

(Sag T-748/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — tjenestemandsvedtægtens artikel 24 — ansøgning om bistand — tjenestemandsvedtægtens artikel 12a — psykisk chikane — afgørelse om afslag på ansøgningen om bistand — principper om objektivitet og upartiskhed — retten til en god forvaltning — ret til kontradiktion)

(2019/C 213/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: QH (først ved advokaterne N. Lhoëst og S. Michiels, derefter ved advokat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Ecker og Í. Ní Riagáin Düro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse af 26. januar 2016, hvorved denne institutions ansættelsesmyndighed afslog den ansøgning om bistand, som sagsøgeren havde indgivet den 11. december 2014, og af afgørelsen af 12. juli 2016, hvorved ansættelsesmyndigheden afslog sagsøgerens klage, dels om erstatning af det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af de ulovligheder, som denne myndighed begik i forbindelse med behandlingen af denne ansøgning om bistand.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 26. januar 2016 om afslag på QH's ansøgning om bistand, således som den blev bekræftet ved afgørelsen af 12. juli 2016 om afslag på klagen, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Parlamentet.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens dom af 7. maj 2019 — Spanien mod Kommissionen(Sag T-49/17) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra finansiering — finansielle korrektioner — begrebet »producent« — investeringer foretaget udenfor en producentorganisations lokaler — kontroller forud for godkendelse af et operationelt program — kontrol i anvisningen af udgifter — en enkelt finansiell korrektion — fast finansiell korrektion — proportionalitet — begrundelsespligt)

(2019/C 213/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved advokat V. Ester Casas, derefter ved S. Jiménez García, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis og M. Morales Puerta, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henholdt til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2018 af 15. november 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2016, L 312, s. 26).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 27.3.2017.

Rettens dom af 6. maj 2019 — Scor mod Kommissionen(Sag T-135/17) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — markedet for genforsikring vedrørende risici for naturkatastrofer — støtte i form af en ubegrænset garanti, som staten havde stillet for CCR — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked efter den indledende undersøgelsesfase — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — annullationssøgsmål — søgsmålskompetence — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — delvis afvisning — de interesserede parter proceduremæssige rettigheder — status som interesseret part — ingen alvorlige vanskeligheder)

(2019/C 213/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Scor SE (Paris, Frankrig) (ved advokaterne N. Baverez, N. Autet, M. Béas og G. Marson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, A. Bouchagiar og K. Blanck, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (først ved D. Colas, B. Fodda, E. de Moustier og J. Bousin, derefter ved D. Colas, B. Fodda, P. Dodeller, R. Coesme og E. de Moustier, som befuldmægtigede) og Caisse centrale de réassurance (Paris) (først ved advokaterne J.-P. Gunther, A. Giraud og S. Petit, derefter ved A. Giraud og S. Petit)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 5995 final af 26. september 2016 vedrørende foranstaltningerne SA.37649 og SA.45860, som Frankrig har gennemført, for så vidt som Kommissionen heri fastlog, at den ubegrænsede garanti til CCR i forbindelse med dennes genforsikringsaktiviteter vedrørende risikoen for naturkatastrofer var uforenelig med det indre marked.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Scor SE bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen og Caisse centrale de réassurance (CCR) afholdte omkostninger, herunder omkostningerne afholdt som led i begæringen om fortrolig behandling.
- 3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne afholdt som led i begæringen om fortrolig behandling.

(¹) EUT C 144 af 8.5.2017.

Rettens dom af 7. maj 2019 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-239/17) (¹)

*(EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Tyskland — fast
finansiell korrektion, der anvendes som følge af hovedkontroller, som ikke foretages tilstrækkeligt hyppigt — pligt
til årligt at beregne og bogføre renter — artikel 31 og 32 i forordning (EF) nr. 1290/2005 — artikel 6, litra h),
i forordning (EF) nr. 885/2006 — begrundelsespligt — proportionalitet)*

(2019/C 213/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved D. Klebs og T. Henze, derefter ved D. Klebs, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og M. Zalewski, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) af 14. februar 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2017, L 39, s. 12), for så vidt som den vedrører Forbundsrepublikken Tyskland.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 195 af 19.6.2017.

Rettens dom af 30. april 2019 — Wattiau mod Parlamentet

(Sag T-737/17) (¹)

(Personalesag — social sikring — den fælles sygeforsikringsordning — godtgørelse af lægeudgifter — aftale indgået mellem bl.a. Den Europæiske Union, Luxembourg og sammenslutningen af luxembourgske hospitaler om takster for hospitalsydelser til medlemmerne af den fælles sygeforsikringsordning — indsigelse om ulovlighed — princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — artikel 18, første afsnit, TEUF — artikel 20 og artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 39 i den fælles ordning vedrørende sygesikring for tjenestemænd)

(2019/C 213/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Francis Wattiau (Bridel, Luxembourg) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Rantala og J. Van Pottelberge, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af afgørelsen fra afregningskontoret i Luxembourg for Den Europæiske Unions fælles sygeforsikringsordning, således som denne fremgår af betalingsoversigt nr. 244 af 25. januar 2017, hvorved sagsøgeren pålægges at betale et beløb på 843,01 EUR, dels af afgørelsen fra Parlamentets generalsekretær, i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed, af 2. august 2017 om stadfæstelse af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Afgørelsen fra afregningskontoret for den fælles sygeforsikringsordning i Luxembourg, således som den fremgår af betalingsoversigt nr. 244 af 25. januar 2017, hvorved Francis Wattiau pålægges at betale et beløb på 843,01 EUR, svarende til 15 % af lægeregningen af 30. maj 2016, annulleres.
- 2) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Francis Wattiau afholdte omkostninger.
- 3) Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 32 af 29.1.2018.

Rettens dom af 30. april 2019 — Kuota International mod EUIPO — Sintema Sport (K)

(Sag T-136/18) (¹)

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket K — absolut ugyldighedsgrund — ond tro — artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 213/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kuota International Corp. Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer) (ved advokat C. Herissay Ducamp)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Sintema Sport Srl (Albiate, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. december 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 3111/2014-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Kuota International og Sintema Sport.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 15. december 2017 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 3111/2014-1) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 166 af 14.5.2018.

Rettens dom af 7. maj 2019 — Sona Nutrition mod EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Sager T-152/18 — T-155/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgninger om EU-figurmærkerne SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — det ældre nationale ordmærke MULTIPLUS — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 213/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne K. Neefs og S. Cubitt)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet den 20. december 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sagerne R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 og R 1323/2017-4) vedrørende indsigelsessager mellem Sona Nutrition og Solgar Holdings.

Konklusion

- 1) Sagerne T-152/18 — T-155/18 forenes med henblik på dommen.
- 2) Afgørelserne truffet den 20. december 2017 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sagerne R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 og R 1323/2017-4) annulleres.
- 3) EUIPO og Solgar Holdings, Inc. bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Sona Nutrition Ltd afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 30.4.2018.

Rettens dom af 30. april 2019 — Briois mod Parlamentet(Sag T-214/18) ⁽¹⁾

(Privilegier og immuniteter — medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet — forbindelse med arbejdet som parlamentsmedlem — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik — ret til forsvar — ansvar uden for kontraktforhold)

(2019/C 213/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz og S. Alonso de León, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse P8_TA(2018)0020 af 6. februar 2018 om at ophæve sagsøgerens parlamentariske immunitet, dels en påstand støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Steeve Briois bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 18.6.2018.

Rettens dom af 6. maj 2019 — Mauritsch mod INEA(Sag T-271/18) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — sagsøgerens oprindelige afvisning af tilbud om kontraktforlængelse — afskedigelse — nægtelse af ret til arbejdsløshedsunderstøttelse — ansvar)

(2019/C 213/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Walter Mauritsch (Wien, Østrig) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA) (ved I. Ramello, som befuldmægtiget, bistået af advokat A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation, for det første, af INEA's afgørelse af 24. januar 2018 om afslag på sagsøgerens klage af 4. oktober 2017 og, for det andet, af INEA's afgørelse af 2. august 2017 om afslag på sagsøgerens erstatningskrav af 10. april 2017, dels om erstatning af det tab, som sagsøgerens angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk frifindes.
- 2) Walter Mauritsch betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 231 af 2.7.2018.

Rettens dom af 7. maj 2019 — WP mod EUIPO

(Sag T-407/18) (¹)

(Personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt — afgørelse om ikke-forlængelse — åbenbart urigtigt skøn — omsorgspligt — ligebehandling — reglen om overensstemmelse mellem stævningen og klagen)

(2019/C 213/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: WP (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošiuūtė og K. Tóth, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af EUIPO's afgørelse af 6. oktober 2017 om afslag på at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat for anden gang.

Konklusion

- 1) EUIPO frifindes.
- 2) WP betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 319 af 10.9.2018.

Rettens dom af 7. maj 2019 — Fissler mod EUIPO (vita)(Sag T-423/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket vita — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — begrebet egenskab — en farves navn — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 213/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Tyskland) (ved advokaterne G. Hasselblatt og K. Middelhoff)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved W. Schramek og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. marts 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1326/2017-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet vita som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 28. marts 2018 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1326/2017-5) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 20.8.2018.

Rettens dom af 30. april 2019 — Lupu mod EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)(Sag T-558/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Djili DS — det ældre nationale ordmærke DJILI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 213/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Victor Lupu (Bukarest, Rumænien) (ved advokat P. Acsinte)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Gája og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgarien) (ved advokat C.-R. Romițan)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. juni 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2391/2017-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Victor Lupu og Djili Soy Dzhihangir Ibryam.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Victor Lupu betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 408 af 12.11.2018.

Rettens kendelse af 30. april 2019 — Promeco NV mod EUIPO — Aerts (vaisselle)

(Sag T-353/18) (¹)

(EU-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforment at træffe afgørelse i sagen)

(2019/C 213/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Promeco NV (Kortrijk, Belgien) (ved advokaterne H. Hartwig og A. von Mühlendahl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Aerts NV (Geel, Belgien) (ved advokaterne G. Glas og T. Carmeliet)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. februar 2018 af Store Appelkammer ved EUIPO (sag R 459/2016-G) vedrørende en ugyldighedssag mellem Promeco NV og Aerts NV.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Promeco NV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.
- 3) Aerts NV bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 259 af 23.7.2018.

Rettens kendelse af 29. april 2019 — Engel mod EUIPO — F. Engel (ENGEL)

(Sag T-381/18) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdent at træffe afgørelse)

(2019/C 213/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Engel GmbH (Pfullingen, Tyskland) (ved advokat C. Pfitzer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: F. Engel K/S (Haderslev, Danmark) (ved advokat L. Elmgård Sørensen)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. marts 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1423/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem F. Engel og Engel.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Engel GmbH og F. Engel K/S bærer deres egne omkostninger og Engel GmbH betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger i sagen.

(¹) EUT C 276 af 6.8.2018.

Rettens kendelse af 29. april 2019 — Dermatest mod EUIPO (DERMATEST)(Sag T-495/18) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket DERMATEST — afslag på registrering — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)**

(2019/C 213/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Tyskland) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved W. Schramek, D. Hanf og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. juni 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 426/2018-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat DERMATEST som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 352 af 1.10.2018.

Rettens kendelse af 30. april 2019 — Rumænien mod Kommissionen(Sag T-530/18) ⁽¹⁾**(Annulationssøgsmål — EGFL og ELFUL — Kommissionens gennemførelsesafgørelse — forkyndelse for modtageren — offentliggørelse af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — for sent anlagt — afvisning)**

(2019/C 213/39)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Rumænien (ved C.-R. Canțăr, E. Gane, C. -M. Florescu og O. -C. Ichim, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J Aquilina og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/873 af 13. juni 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2018, L 152, s. 29), for så vidt som den vedrører visse udgifter afholdt af Rumænien.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Rumænien bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 408 af 12.11.2018.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 2. maj 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales mod Kommissionen

(Sag T-145/19 R)

(Særlige rettergangsformer — miljø — finansielt instrument for miljøet (LIFE) - Projet LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — tilbagesøgning af de udbetalte beløb — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2019/C 213/40)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencia, Spanien) (ved advokat G. Alabau Zabala)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Estrada de Solà og S. Izquierdo Pérez, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse BUDG/DGA 1/C4/CB/3241812545 af 14. januar 2019 vedrørende tilbagesøgning hos sagsøgeren af et beløb på 82 750,96 EUR med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
  - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Sag anlagt den 20. februar 2019 — Pavel mod EUIPO — bugatti (B)**(Sag T-114/19)**

(2019/C 213/41)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Rumænien) (ved advokat E. Nedelcu)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* bugatti GmbH (Herford, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Dan-Gabriel Pavel*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket B — EU-varemærke nr. 13 545 181*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. december 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 49/2018-1 og R 85/2018-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres og EU-varemærket nr. 13 545 181 opretholdes gyldigt registreret, således som det blev registreret den 5. maj 2016 for alle varerne og tjenesteydelserne.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
  - Intet bevis vedrørende tilsidesættelse af den offentlige interesse.
-

Sag anlagt den 4. april 2019 — BF mod Kommissionen**(Sag T-190/19)**

(2019/C 213/42)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* BF (ved advokat S. Gesterkamp og Professor C. König)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Kommissionen siden den 18. december 2018, datoen for den elektroniske fremsendelse af sagsøgerens anden skrivelse med opfordring til Kommissionen om at handle, ved passivitet har tilsidesat sin forpligtelse til at vedtage en afgørelse til afslutning af den foreløbige undersøgelse i støttesag SA.48706 (RVV Rostocker Versorgungs- und Verkehrs-Holding GmbH und Nordwasser GmbH), dvs. enten en afgørelse om at indlede en formel undersøgelsesprocedure eller en afgørelse om ikke at indlede en sådan procedure, hvilken afgørelse skulle fremsendes til sagsøgeren i dennes egenskab af klager.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Subsidiært for det tilfælde, at Kommissionen har bragt sin passivitet til ophør efter sagens anlæggelse, tilpligtes denne institution at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender:

Sagsøgeren har først gjort gældende, at forudsætningerne for et passivitetssøgsmål er opfyldt, da en afgørelse til afslutning af den foreløbige undersøgelse efter artikel 4 i forordning (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾ på baggrund af de faktiske omstændigheder kunne træffes på tidspunktet for fremsendelsen af den anden skrivelse med opfordring til Kommissionen om at handle.

Sagsøgeren har dernæst anført, at Kommissionen i sin forvaltningsskrivelse af 17. december 2018 kun normativt udtalte sig om et retligt monopol til fordel for Nordwasser GmbH, som via en in house-aftale var blevet udpeget, hvilket kunne udelukke, at konkurrencevilkårene fordrejes som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, uden herved at forholde sig til faktuelle spørgsmål såsom spørgsmålet, om der foreligger en begunstigelse.

Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at virksomheden gennem indgivelsen af klager allerede på et tidligt stadium i sagen har påvist, at der ikke er dannet et retligt monopol, som er i overensstemmelse med EU-retten. Kommissionen burde under alle omstændigheder rent retligt have redegjort for sin opfattelse på grundlag af de konstaterede faktiske omstændigheder og har siden senest december 2018 i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2015/1589 været forpligtet til i det mindste at træffe en anfægtelig afgørelse om ikke at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

Sag anlagt den 4. april 2019 — AZ mod Kommissionen**(Sag T-196/19)**

(2019/C 213/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: AZ (ved advokaterne F. Wagner og N. Voß)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) for 2012 og 2013 annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Mere subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for båndlastbrugere med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for båndlastbrugere med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Mest subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 i forhold til sagsøgeren for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Det er urigtigt lagt grund, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF

I forbindelse med det første anbringende anfægtes, at Kommissionen ved sin undersøgelse af den omtvistede fritagelse for netafgifter retligt ukorrekt har lagt til grund, at der anvendes statsmidler.

Desuden er referencesystemet fastlagt ukorrekt og mangelfuldt ved undersøgelsen af »selektivitets«-kriteriet.

Det gøres videre gældende, at Kommissionen på grund af den utilstrækkelige fastlæggelse af referencesystemet har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

2. Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

I forbindelse med det andet klagepunkt gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse medfører, at der kun fastsættes efterbetalingsforpligtelser for de båndlastbrugere, som i 2012 og 2013 blev fuldstændigt fritaget for netafgifter. Dermed blev disse båndlastbrugere undergivet en forskelsbehandling og udsat for en uberettiget ulempe i forhold til de båndlastbrugere, som i den samme periode benyttede sig af faste reduceringer af netafgiften, og som ikke blev underlagt efterbetalingsforpligtelser.

I denne forbindelse anfægtes ligeledes, at Kommissionen med hensyn til forskelsbehandlingen har tilsidesat sin begrundelsespligt i medfør af artikel 263, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Forskelsbehandlingen tilsidesætter endvidere forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾.

3. Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

I forbindelse med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgeren på grund af individuelle omstændigheder havde en berettiget forventning om, at virksomheden kunne beholde de indrømmede særlige netafgifter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

Sag anlagt den 4. april 2019 — BA mod Kommissionen

(Sag T-198/19)

(2019/C 213/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BA (ved advokaterne F. Wagner og N. Voß)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) for 2012 og 2013 annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- Mere subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for båndlastbrugere med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for båndlastbrugere med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Mest subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 i forhold til sagsøgeren for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Det er urigtigt lagt grund, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF

I forbindelse med det første anbringende anfægtes, at Kommissionen ved sin undersøgelse af den omtvistede fritagelse for netafgifter retligt ukorrekt har lagt til grund, at der anvendes statsmidler.

Desuden er referencesystemet fastlagt ukorrekt og mangelfuldt ved undersøgelsen af »selektivtets«-kriteriet.

Det gøres videre gældende, at Kommissionen på grund af den utilstrækkelige fastlæggelse af referencesystemet har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

2. Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

I forbindelse med det andet klagepunkt gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse medfører, at der kun fastsættes efterbetalingsforpligtelser for de båndlastbrugere, som i 2012 og 2013 blev fuldstændigt fritaget for netafgifter. Dermed blev disse båndlastbrugere undergivet en forskelsbehandling og udsat for en uberettiget ulempe i forhold til de båndlastbrugere, som i den samme periode benyttede sig af faste reduktioner af netafgiften, og som ikke blev underlagt efterbetalingsforpligtelser.

I denne forbindelse anfægtes ligeledes, at Kommissionen med hensyn til forskelsbehandlingen har tilsidesat sin begrundelsespligt i medfør af artikel 263, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Forskelsbehandlingen tilsidesætter endvidere forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾.

3. Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

I forbindelse med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgeren på grund af individuelle omstændigheder havde en berettiget forventning om, at virksomheden kunne beholde de indrømmede særlige netafgifter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

Sag anlagt den 5. april 2019 — BB mod Kommissionen**(Sag T-200/19)**

(2019/C 213/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BB (ved advokaterne F. Wagner og N. Voß)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) for 2012 og 2013 annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Mere subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for båndlastbrugere med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for båndlastbrugere med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Mest subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 i forhold til sagsøgeren for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Det er urigtigt lagt grund, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF

I forbindelse med det første anbringende anfægtes, at Kommissionen ved sin undersøgelse af den omtvistede fritagelse for netafgifter retligt ukorrekt har lagt til grund, at der anvendes statsmidler.

Desuden er referencesystemet fastlagt ukorrekt og mangelfuldt ved undersøgelsen af »selektivitets«-kriteriet.

Det gøres videre gældende, at Kommissionen på grund af den utilstrækkelige fastlæggelse af referencesystemet har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

2. Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

I forbindelse med det andet klagepunkt gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse medfører, at der kun fastsættes efterbetalingsforpligtelser for de båndlastbrugere, som i 2012 og 2013 blev fuldstændigt fritaget for netafgifter. Dermed blev disse båndlastbrugere undergivet en forskelsbehandling og udsat for en uberettiget ulempe i forhold til de båndlastbrugere, som i den samme periode benyttede sig af faste reduktioner af netafgiften, og som ikke blev underlagt efterbetalingsforpligtelser.

I denne forbindelse anfægtes ligeledes, at Kommissionen med hensyn til forskelsbehandlingen har tilsidesat sin begrundelsespligt i medfør af artikel 263, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Forskelsbehandlingen tilsidesætter endvidere forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2009/72/EF ⁽¹⁾.

3. Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

I forbindelse med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgeren på grund af individuelle omstændigheder havde en berettiget forventning om, at virksomheden kunne beholde de indrømmede særlige netafgifter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

Sag anlagt den 5. april 2019 — BC mod Kommissionen

(Sag T-201/19)

(2019/C 213/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BC (ved advokaterne F. Wagner og N. Voß)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) for 2012 og 2013 annulleres.

— Subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- Mere subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for båndlastbrugere med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for båndlastbrugere med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Mest subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 i forhold til sagsøgeren for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Det er urigtigt lagt grund, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF

I forbindelse med det første anbringende anfægtes, at Kommissionen ved sin undersøgelse af den omtvistede fritagelse for netafgifter retligt ukorrekt har lagt til grund, at der anvendes statsmidler.

Desuden er referencesystemet fastlagt ukorrekt og mangelfuldt ved undersøgelsen af »selektivitets«-kriteriet.

Det gøres videre gældende, at Kommissionen på grund af den utilstrækkelige fastlæggelse af referencesystemet har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

2. Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

I forbindelse med det andet klagepunkt gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse medfører, at der kun fastsættes efterbetalingsforpligtelser for de båndlastbrugere, som i 2012 og 2013 blev fuldstændigt fritaget for netafgifter. Dermed blev disse båndlastbrugere undergivet en forskelsbehandling og udsat for en uberettiget ulempe i forhold til de båndlastbrugere, som i den samme periode benyttede sig af faste reduktioner af netafgiften, og som ikke blev underlagt efterbetalingsforpligtelser.

I denne forbindelse anfægtes ligeledes, at Kommissionen med hensyn til forskelsbehandlingen har tilsidesat sin begrundelsespligt i medfør af artikel 263, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Forskelsbehandlingen tilsidesætter endvidere forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾.

3. Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

I forbindelse med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgeren på grund af individuelle omstændigheder havde en berettiget forventning om, at virksomheden kunne beholde de indrømmede særlige netafgifter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

Sag anlagt den 5. april 2019 — BD mod Kommissionen**(Sag T-205/19)**

(2019/C 213/47)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* BD (ved advokaterne Wagner og N. Voß)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) for 2012 og 2013 annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Mere subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for båndlastbrugere med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for båndlastbrugere med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Mest subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 i forhold til sagsøgeren for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Det er urigtigt lagt grund, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF

I forbindelse med det første anbringende anfægtes, at Kommissionen ved sin undersøgelse af den omtvistede fritagelse for netafgifter retligt ukorrekt har lagt til grund, at der anvendes statsmidler.

Desuden er referencesystemet fastlagt ukorrekt og mangelfuldt ved undersøgelsen af »selektivitets«-kriteriet.

Det gøres videre gældende, at Kommissionen på grund af den utilstrækkelige fastlæggelse af referencesystemet har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

2. Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

I forbindelse med det andet klagepunkt gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse medfører, at der kun fastsættes efterbetalingsforpligtelser for de båndlastbrugere, som i 2012 og 2013 blev fuldstændigt fritaget for netafgifter. Dermed blev disse båndlastbrugere undergivet en forskelsbehandling og udsat for en uberettiget ulempe i forhold til de båndlastbrugere, som i den samme periode benyttede sig af faste reduceringer af netafgiften, og som ikke blev underlagt efterbetalingsforpligtelser.

I denne forbindelse anfægtes ligeledes, at Kommissionen med hensyn til forskelsbehandlingen har tilsidesat sin begrundelsespligt i medfør af artikel 263, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Forskelsbehandlingen tilsidesætter endvidere forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2009/72/EF ⁽¹⁾.

3. Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

I forbindelse med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgeren på grund af individuelle omstændigheder havde en berettiget forventning om, at virksomheden kunne beholde de indrømmede særlige netafgifter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

Sag anlagt den 5. april 2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-210/19)

(2019/C 213/48)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Società Agricola Tenuta di Rimale Ss (Fidenza, Italien) og 9 andre sagsøgere (ved advokaterne M. Libertini, A. Scognamiglio og M. Spolidoro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

Det anfægtede notat fra Europa-Kommissionen annulleres, og der foretages en prøvelse af de grunde, som er angivet i denne stævning. Denne prøvelse foretages på grundlag af en anden og mere korrekt fortolkning af artikel 150 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter ⁽¹⁾ og på grundlag af en grundigere sagsoplysning, hvoraf det vil fremgå, at de grunde, som Consorzio har angivet med henblik på på ubestemt tid at opretholde en regulering af udbuddet af mælk til fremstilling af osten med en beskyttet oprindelsesbetegnelse Parmigiano Reggiano, som er udtryk for forskelsbehandling og som er uretmæssig, savner konsekvens og sammenhæng.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål vedrører notat fra Europa-Kommissionen — Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter — af 6. februar 2019 om henlæggelse af den klage, som sagsøgerne havde indgivet den 5. februar 2018, og hvorved de havde gjort gældende, at Decreto del Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali, del 15 dicembre 2016, n. 6762, di approvazione del Piano di Regolazione dell'offerta del formaggio Parmigiano-Reggiano per il triennio 2017-2019 (dekret nr. 6762 fra ministeriet for landbrug, fødevarer og skovbrug af 15.12.2016 om godkendelse af planen for regulering af udbuddet af Parmigiano-Reggiano-ost for den treårige periode 2017-2019) og dekret nr. 5320 af 19. september 2017 fra samme ministerium om godkendelse af ændringerne til planen for regulering af udbuddet af Parmigiano-Reggiano-ost for den treårige periode 2017-2019, er retsstridige.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om en ukorrekt fortolkning af artikel 150 i forordning (EU) nr. 1308/2013 med hensyn til fastlæggelsen af det kvalificerede flertal af producenter, som er berørt af forslaget til regulering af udbuddet.
2. Andet anbringende om en ukorrekt fortolkning af artikel 150 i forordning (EU) nr. 1308/2013 med hensyn til nødvendigheden af at undersøge de materielle betingelser for markedsbalance med henblik på vedtagelse af midlertidige foranstaltninger til regulering af udbuddet og nødvendigheden af en tilstrækkelig begrundelse i denne henseende.
3. Tredje anbringende om en ukorrekt fortolkning af artikel 150 i forordning (EU) nr. 1308/2013, idet planer for regulering af udbuddet, hvis indhold er udtryk for forskelsbehandling, er forbudte.

(¹) EUT 2013, L 347, s. 608.

Sag anlagt den 8. april 2019 — Klöckner Pentaplast mod Kommissionen

(Sag T-231/19)

(2019/C 213/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Klöckner Pentaplast GmbH (Heiligenroth, Tyskland) (ved advokaterne N. Voß og D. Fouquet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) for 2012 og 2013 annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Det er urigtigt lagt grund, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF

I forbindelse med det første anbringende anfægtes, at Kommissionen ved sin undersøgelse af den omtvistede fritagelse for netafgifter retligt ukorrekt har lagt til grund, at der anvendes statsmidler.

Desuden er referencesystemet fastlagt ukorrekt og mangelfuldt ved undersøgelsen af »selektivitets«-kriteriet.

Det gøres videre gældende, at Kommissionen på grund af den utilstrækkelige fastlæggelse af referencesystemet har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

2. Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

I forbindelse med det andet anbringende gøres gældende, at sagsøgeren på grund af individuelle omstændigheder havde en berettiget forventning om, at virksomheden kunne beholde de indrømmede særlige netafgifter.

Sag anlagt den 8. april 2019 — H&R Ölwerke Schindler mod Kommissionen

(Sag T-232/19)

(2019/C 213/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: H&R Ölwerke Schindler GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne N. Voß og D. Fouquet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) for 2012 og 2013 annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- Mere subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for båndlastbrugere med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for båndlastbrugere med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Mest subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 i forhold til sagsøgeren for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Det er urigtigt lagt grund, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF

I forbindelse med det første anbringende anfægtes, at Kommissionen ved sin undersøgelse af den omtvistede fritagelse for netafgifter retligt ukorrekt har lagt til grund, at der anvendes statsmidler.

Desuden er referencesystemet fastlagt ukorrekt og mangelfuldt ved undersøgelsen af »selektivtets«-kriteriet.

Det gøres videre gældende, at Kommissionen på grund af den utilstrækkelige fastlæggelse af referencesystemet har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

2. Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

I forbindelse med det andet klagepunkt gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse medfører, at der kun fastsættes efterbetalingsforpligtelser for de båndlastbrugere, som i 2012 og 2013 blev fuldstændigt fritaget for netafgifter. Dermed blev disse båndlastbrugere undergivet en forskelsbehandling og udsat for en uberettiget ulempe i forhold til de båndlastbrugere, som i den samme periode benyttede sig af faste reduktioner af netafgiften, og som ikke blev underlagt efterbetalingsforpligtelser.

I denne forbindelse anfægtes ligeledes, at Kommissionen med hensyn til forskelsbehandlingen har tilsidesat sin begrundelsespligt i medfør af artikel 263, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Forskelsbehandlingen tilsidesætter endvidere forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾.

3. Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

I forbindelse med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgeren på grund af individuelle omstændigheder havde en berettiget forventning om, at virksomheden kunne beholde de indrømmede særlige netafgifter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

Sag anlagt den 9. april 2019 — Infineon Technologies Dresden mod Kommissionen**(Sag T-233/19)**

(2019/C 213/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG (Dresden, Tyskland) (ved advokaterne L. Assmann og M. Peiffer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) af 28. maj 2018 i statsstøttesag SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) gennemført af Tyskland til fordel for båndlastbrugere i henhold til elnetsbekendtgørelsens § 19 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på et enkelt anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er ulovlig, da fritagelsen for netafgifter i medfør af elnetsbekendtgørelsens § 19, stk. 2, andet punktum, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107 ff. TEUF.

Sagsøgeren har i denne henseende først gjort gældende, at de fritagelser for netafgifter, der er indrømmet på grundlag af elnetsbekendtgørelsens § 19, stk. 2, ikke er indrømmet på grundlag af statsmidler som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, men finansieres af tyske netoperatører, der er privatretligt organiseret, og som ikke kan henføres til staten. Den anfægtede afgift kan i sin virkning heller ikke sidestilles med en afgift på elforbrug i Tyskland. Desuden har Forbundsrepublikken Tyskland ingen kontrol over de transmissionssystemoperatører, der er udpeget til at forvalte disse midler.

Det gøres endvidere gældende, at fritagelsen for netafgifter i medfør af elnetsbekendtgørelsens § 19, stk. 2, andet punktum, på afgørende punkter adskiller sig fra de situationer, der lå til grund for sagerne C-206/06, Essent Netwerk Noord m.fl., og C-262/a12, Vent De Colère!. Den foreliggende afgift kan imidlertid sammenlignes med den afgift, der var omhandlet i sag C-405/16 P, Tyskland mod Kommissionen, hvorfor den ikke kan kvalificeres som støtte.

Sag anlagt den 9. april 2019 — Infineon Technologies mod Kommissionen**(Sag T-234/19)**

(2019/C 213/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Tyskland) (ved advokaterne L. Assmann og M. Peiffer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) af 28. maj 2018 i statsstøttesag SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) gennemført af Tyskland til fordel for båndlastbrugere i henhold til elnetsbekendtgørelsens § 19 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på et enkelt anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er ulovlig, da fritagelsen for netafgifter i medfør af elnetsbekendtgørelsens § 19, stk. 2, andet punktum, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107 ff. TEUF.

Sagsøgeren har i denne henseende først gjort gældende, at de fritagelser for netafgifter, der er indrømmet på grundlag af elnetsbekendtgørelsens § 19, stk. 2, ikke er indrømmet på grundlag af statsmidler som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, men finansieres af tyske netoperatører, der er privatretligt organiseret, og som ikke kan henføres til staten. Den anfægtede afgift kan i sin virkning heller ikke sidestilles med en afgift på elforbrug i Tyskland. Desuden har Forbundsrepublikken Tyskland ingen kontrol over de transmissionssystemoperatører, der er udpeget til at forvalte disse midler.

Det gøres endvidere gældende, at fritagelsen for netafgifter i medfør af elnetsbekendtgørelsens § 19, stk. 2, andet punktum, på afgørende punkter adskiller sig fra de situationer, der lå til grund for sagerne C-206/06, Essent Netwerk Noord m.fl., og C-262/12, Vent De Colère!. Den foreliggende afgift kan imidlertid sammenlignes med den afgift, der var omhandlet i sag C-405/16 P, Tyskland mod Kommissionen, hvorfor den ikke kan kvalificeres som støtte.

Sag anlagt den 8. april 2019 — GTP mod Kommissionen**(Sag T-237/19)**

(2019/C 213/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GTP — Glastechnik Piesau GmbH & Co. KG (Neuhaus am Rennweg, Tyskland) (ved advokaterne F. Wagner og N. Voß)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) for 2012 og 2013 annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Mere subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for båndlastbrugere med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for båndlastbrugere med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Mest subsidiært annulleres afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 i forhold til sagsøgeren for så vidt som den for båndlastbrugere med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Det er urigtigt lagt grund, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF

I forbindelse med det første anbringende anfægtes, at Kommissionen ved sin undersøgelse af den omtvistede fritagelse for netafgifter retligt ukorrekt har lagt til grund, at der anvendes statsmidler.

Desuden er referencesystemet fastlagt ukorrekt og mangelfuldt ved undersøgelsen af »selektivitets«-kriteriet.

Det gøres videre gældende, at Kommissionen på grund af den utilstrækkelige fastlæggelse af referencesystemet har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

2. Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

I forbindelse med det andet klagepunkt gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse medfører, at der kun fastsættes efterbetalingsforpligtelser for de båndlastbrugere, som i 2012 og 2013 blev fuldstændigt fritaget for netafgifter. Dermed blev disse båndlastbrugere undergivet en forskelsbehandling og udsat for en uberettiget ulempe i forhold til de båndlastbrugere, som i den samme periode benyttede sig af faste reduceringer af netafgiften, og som ikke blev underlagt efterbetalingsforpligtelser.

I denne forbindelse anfægtes ligeledes, at Kommissionen med hensyn til forskelsbehandlingen har tilsidesat sin begrundelsespligt i medfør af artikel 263, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Forskelsbehandlingen tilsidesætter endvidere forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾.

3. Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

I forbindelse med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgeren på grund af individuelle omstændigheder havde en berettiget forventning om, at virksomheden kunne beholde de indrømmede særlige netafgifter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

Sag anlagt den 9. april 2019 — Wepa Hygieneprodukter m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-238/19)

(2019/C 213/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Wepa Hygieneprodukte GmbH (Arnsberg, Tyskland), Wepa Leuna GmbH (Leuna, Tyskland) og Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (Arnsberg) (ved advokaterne H. Janssen og A. Vallone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) af 28. maj 2018 i statsstøttesag SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) gennemført af Tyskland til fordel for båndlastbrugere i henhold til § 19 i elnets bekendtgørelsen annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsålet er støttet på et enkelt anbringende, hvorefter fritagelsen for netafgifter ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

Sagsøgerne har i denne henseende først anført, at der ikke anvendes statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, i forbindelse med fritagelsen for netafgifter. Desuden gøres det gældende, at Kommissionen urigtigt har lagt til grund, at § 19-afgiften udgør en »afgift« eller en »skattelignende afgift«, som staten pålægger slutbrugerne, som omhandlet i dom af 17. juli 2008, Essent Netwerk Noord m.fl. (C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413).

Det gøres endvidere gældende, at båndlastbrugere ikke er blevet indrømmet en selektiv fordel.

Sag anlagt den 9. april 2019 — A9.com mod EUIPO (Gengivelse af et klokke-ikon)

(Sag T-240/19)

(2019/C 213/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: A9.com, Inc. (Palo Alto, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne A. Klett og C. Mikyska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (Gengivelse af et klokke-ikon) — registreringsansøgning nr. 17 868 712

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. februar 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1309/2018-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne forbundet med sagens behandling ved Retten og for appelkammeret, herunder de ved begge instanser af sagsøgeren afholdte nødvendige omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 10. april 2019 — Cambodja og CRF mod Kommissionen**(Sag T-246/19)**

(2019/C 213/56)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Kongeriget Cambodja og Cambodja Rice Federation (CRF) (Phnom Penh, Cambodja) (ved advokaterne R. Antonini, E. Monard og B. Maniatis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/67 af 16. januar 2019 ⁽¹⁾ annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at begrænsningen af begrebet EU-producenter til producenter af samme eller direkte konkurrerende varer, der er fremstillet af råvarer (uafskallet ris) produceret i EU, udgør en tilsidesættelse af artikel 22, stk. 1, og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 ⁽²⁾. Subsidiært har sagsøgte fremgangsmåde tilsidesat artikel 22, stk. 2, i forordning nr. 978/2012.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte, idet den lagde vægt på ukorrekte eller unøjagtige data, eller data, som ikke specifikt var knyttet til samme vare, undlod på behørig vis at undersøge de »alvorlige vanskeligheder« i strid med artikel 23 i forordning nr. 978/2012. Dermed kunne der ikke på behørig vis foretages en undersøgelse af, hvorvidt betingelserne i artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 978/2012 er opfyldt for så vidt angår samme vare som defineret i artikel 22, stk. 2, i forordning nr. 978/2012.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte foretog en sammenligning af importpriserne fra Cambodja og EU-priserne på en måde, som er i strid med artikel 22, stk. 1, og artikel 23 i forordning nr. 978/2012.

4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte analyse af årsagssammenhængen udgør en tilsidesættelse af artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 978/2012, idet de alvorlige vanskeligheder, som EU-erhvervsgrenen blev udsat for, ikke udgjorde en tilstrækkelig direkte følge af mængden af import fra Cambodja og priserne. For så vidt som forordning 2019/67 støttes på en kumulativ vurdering, udgør den ligeledes en tilsidesættelse af artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 978/2012.
5. Femte anbringende om, at sagsøgte undlod at fremlægge adskillige vigtige kendsgerninger eller betragtninger, eller nærmere oplysninger, der ligger til grund for sådanne vigtige kendsgerninger eller betragtninger, hvilket er i strid med artikel 17, stk. 1-4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1083/2013 af 28. august 2013 ⁽¹⁾, artikel 38 i forordning nr. 978/2012 og sagsøgernes ret til forsvar.
6. Sjette anbringende om, at dossieret i vidt omfang er mangelfuldt og savner en række væsentlige oplysninger. Dette udgør en tilsidesættelse af artikel 14 i Kommissionens delegerede forordning nr. 1083/2013, artikel 38 i forordning nr. 978/2012 og sagsøgernes ret til forsvar.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/67 af 16.1.2019 om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger vedrørende importen af indicar-ris med oprindelse i Cambodja og Myanmar/Burma (EUT L 15 af 17.1.2019, s. 5).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25.10.2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1083/2013 af 28.8.2013 om regler for proceduren for midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer og vedtagelse af generelle beskyttelsesforanstaltninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 16).

Sag anlagt den 12. april 2019 — Bilde mod Parlamentet

(Sag T-248/19)

(2019/C 213/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Dominique Bilde (Lagarde, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse P8_TA-PROV(2019)0137 af 12. marts 2019 om anmodning om ophævelse af sagsøgerens immunitet (2018/2267(IMM)), som faktisk ophævede sagsøgerens immunitet, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 9 i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (EUT 2010, C 83, s. 266), af artikel 5, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets forretningsorden (EUT 2005, L 44, s. 1) og af meddelelse til medlemmerne nr. 11/2003 og nr. 11/2016.

2. Andet anbringende om procedurefordrejning, og nærmere bestemt om tilsidesættelse af artikel 43 i meddelelse til medlemmerne nr. 11/2016, idet det underliggende formål med retsforfølgningen er at vanskeliggøre sagsøgerens politiske arbejde, hvilket udgør et tilfælde af *fumus persecutionis* imod sagsøgeren.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af de almindelige EU-retlige principper om »ne bis in idem« og »una via electa«, om procedurefordrejning og om magtfordrejning.

Sag anlagt den 15. april 2019 — Wieland-Werke mod Kommissionen

(Sag T-251/19)

(2019/C 213/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wieland-Werke AG (Ulm, Tyskland) (ved advokaterne U. Soltész, C. von Köckritz og K. Winkelmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 5. februar 2019 i sag M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat elleve anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik åbenbare fejl ved at basere den anfægtede afgørelse på det fejlagtige begreb om et såkaldt undersegment »af høj kvalitet« i stedet for at basere den anfægtede afgørelse på det relevante marked for valsede kobberprodukter, sådan som det er defineret af Kommissionen selv.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen hverken opstillede en definition eller en klar afgrænsning af det såkaldte undersegment »af høj kvalitet«, som den — uholdbart — baserede sin vurdering på. Kommissionens fremgangsmåde er åbenbart fejlagtig og spekulativ.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen foretog åbenbart urigtige vurderinger ved at modsige sine egne konstateringer i godkendelsesafgørelsen i sag M.8909 — KME/MKM.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen anvendte en hidtil uset og uholdbar teori om skade *sui generis*, som fejlagtigt sammenkobler horisontale og ikke-horisontale virkninger og sammenblander den klare og strenge vejledning, der er opstillet i retningslinjerne for fusioner.

5. Femte anbringende om, at Kommissionen begik åbenbare fejl ved konkurrencevurderingen angående den bekymring med hensyn til et horisontalt element, som den angiveligt nærede, ved oplagt at undlade at undersøge åbenlyse faktiske omstændigheder ved fastlæggelsen af konkurrencesituationen på det relevante marked.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionens vurdering af kundernes mulighed for at skifte leverandør er åbenbart urigtig.
7. Syvende anbringende om, at Kommissionen har hævdet, at der vil ske prisstigninger som følge af fusionen, uden at have ført bevis for dette.
8. Ottende anbringende om, at Kommissionen begik åbenbare fejl ved sin vurdering af overgangen fra fælleskontrol til enekontrol over Schwermetall. Navnlig undlod Kommissionen at træffe de nødvendige undersøgelsesforanstaltninger.
9. Niende anbringende om, at Kommissionen begik åbenbare fejl ved vurderingen af de af sagsøgeren afgivne tilsagn.
10. Tiende anbringende om, at Kommissionens håndtering af afhjælpningsproceduren og markedstesten ikke var i overensstemmelse med den gældende procedure.
11. Ellevte anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte væsentlige formforskrifter og den gældende procedure. Den afslog at markedsteste de første to tilsagn og iværksatte markedstesten alt for sent i processen.

Sag anlagt den 15. april 2019 — Pech mod Rådet

(Sag T-252/19)

(2019/C 213/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Laurent Pech (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne O. Brouwer og T. McGrath)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse, der er indeholdt i en skrivelse til sagsøgeren af 12. februar 2019, om afslag på fuld aktindsigt i dokument ST 13593 2018 INIT (juridisk udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste af 25.10.2018) i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 (!) annulleres.

- Subsidiært tilpligtes Rådet at give en mere omfattende delvis aktindsigt i dokument ST 13593 2018 INIT i henhold til artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder eventuelle intervenerende parters omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om en retlig fejl og en urigtig anvendelse af artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001.

- Det gøres gældende, at Rådet ikke godtgjorde, at det ønskede dokument indeholdt juridisk rådgivning.
- Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Rådet fortolkede og anvendte artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning 1049/2001 urigtigt, idet det ikke tog hensyn til de bestemmelser i den primære EU-ret, som er sammenfattet i stævningen, og til princippet om, at der i videst muligt omfang skal gives aktindsigt i EU-lovgivningsdokumenter, og samtidig henholdt sig til vage og subjektive begreber, som ikke findes i EU-retten, med henblik på at begrunde, at der ikke blev givet aktindsigt.
- Rådet begik en retlig fejl og anvendte kriteriet om en mere tungtvejende offentlig interesse urigtigt.

2. Andet anbringende om en retlig fejl og en urigtig anvendelse af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001.

- Sagsøgeren gør gældende, at Rådet ikke godtgjorde, at fuld aktindsigt konkret og faktisk ville være til skade for den pågældende beslutningsproces.
- Rådet fortolkede og anvendte artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 og praksis fra Unionens retsinstanser urigtigt, idet det ikke tog hensyn til de bestemmelser i den primære EU-ret, som er sammenfattet i stævningen, og til princippet om, at der i videst muligt omfang skal gives aktindsigt i EU-lovgivningsdokumenter.
- Rådet foretog ikke en korrekt bedømmelse af den offentlige interesse i udbredelsen.

3. Tredje anbringende — som er et subsidiært anbringende — om, at såfremt de påberåbte undtagelser finder anvendelse på det ønskede dokument, tilsidesatte Rådet artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001, idet det åbenbart undlod at opfylde sin forpligtelse til at give den (behørig og krævede) delvise aktindsigt, som det burde have givet i det ønskede dokument i henhold til nævnte artikel 4, stk. 6, ved at tilbageholde hele afsnittet om den juridiske analyse.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 15. april 2019 — BG mod Parlamentet**(Sag T-253/19)**

(2019/C 213/60)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* BG (ved advokaterne L. Levi, A. Champetier og A. Tymen)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Annulation af Europa-Parlamentets afgørelse af 18. maj 2018 om at bringe sagsøgerens kontrakt til ophør.
- Om fornødent annulation af Europa-Parlamentets afgørelse af 4. januar 2019 om afslag på sagsøgerens klage af 16. august 2018, meddelt den 9. januar 2019.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning til sagsøgeren for det ikke-økonomiske tab, som denne har lidt som følge af sagsøgtes culpøse handling, opgjort til 50 000 EUR.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og af de processuelle regler, der finder anvendelse i det tilfælde, hvor den pågældende kontrakt bringes til ophør.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 12a og artikel 24 og i denne forbindelse tilsidesættelse af retten til at få sin sag behandlet upartisk og retfærdigt, tilsidesættelse af pligten til at handle omhyggeligt og anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 12. april 2019 — Al-Tarazi mod Rådet**(Sag T-260/19)**

(2019/C 213/61)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Mazen Al-Tarazi (Shuwaikh, Kuwait) (ved barristers G. Beck og A. Khan, samt solicitor S. Patel)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 ⁽¹⁾ og artikel 1 Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 ⁽²⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning 2019/85 og Rådets gennemførelsesafgørelse 2019/87 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Det bestemmes, at sagsøgerens navn slettes fra bilaget (nr. 266 heri) til Rådets gennemførelsesforordning 2019/85 og fra bilaget (nr. 266 heri) til Rådets gennemførelsesafgørelse 2019/87.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgtes begrundelse for listeopførelsen af sagsøgeren er utilstrækkelig og ubegrundet.
2. Andet anbringende om, at listeopførelsen af sagsøgeren er baseret på et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, for så vidt som sagsøgte ikke har fremført beviser for de anførte faktiske omstændigheder, der kan understøtte eller angiveligt kan understøtte begrundelsen for de trufne foranstaltninger, eller for så vidt som sagsøgte har draget urimelige konsekvenser af disse faktiske omstændigheder.
3. Tredje anbringende om, at listeopførelsen af sagsøgeren tilsidesætter sagsøgerens ret til forsvar.
4. Fjerde anbringende om, at listeopførelsen af sagsøgeren tilsidesætter sagsøgerens ejendomsret og retten til fri erhvervsudøvelse samt proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21.1.2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 181 af 21.1.2019, s. 4).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21.1.2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 181 af 21.1.2019, s. 13).

Sag anlagt den 22. april 2019 — Imagina Media Audiovisual m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-268/19)

(2019/C 213/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Spanien), Imagina EU (Bruxelles, Belgien) og dpa Deutsche Presse-Agentur GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne P. Kuypers, N. Groot og B. Vitez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 12. februar 2019 med referencen Ares(2019)856949 om udelukkelse af IMAGINA MEDIA AUDIO-VISUAL SL fra de udbuds- og tilskudsprocedurer, som er reguleret af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾, annulleres, for så vidt som den udelukker Imagina/dpa-konsortiet eller afviste dets bud.
- Kommissionens afgørelse af 9. april 2019 med referencen Ares(2019)2494476 annulleres, for så vidt som den skal anses for at være afgørelsen om at udelukke konsortiet fra udbuddet med reference nr. PO/2018-05/A4 eller afvise dets bud.
- Den/de retsakt(er), hvorved Kommissionen tildeler kontrakterne om eller lader en anden part end Imagina/dpa-konsortiet udføre den audiovisuelle dækning af EU-nyheder vedrørende parti 1, 3 og 6 som beskrevet i udbuddet, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at erstatte det tab, som den har påført konsortiet ved at forhindre det i at udføre kontrakterne vedrørende parti 1, 3 og 6.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at anerkende, at udelukkelsen af Imagina Media Audiovisual SL — som er et af konsortiets medlemmer — ingen indvirkning har på konsortiets udførelse af kontrakten vedrørende parti 1, 3 og 6 i udbuddet. Udelukkelsen af Imagina Media Audiovisual SL har heller ingen indvirkning på de afgørelser, hvorved Kommissionen tildelte konsortiet disse kontrakter.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at anvende udbudsdokumenterne korrekt. Kommissionen krævede følgelig ikke, at konsortiet erstattede Imagina Media Audiovisual SL med en anden enhed, som kunne indgå i konsortiet, således som udbudsdokumenterne krævede.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at anvende artikel 136, stk. 9, i forordning 2018/1046 korrekt. Kommissionens anvisningsberettigede krævede derfor ikke, at konsortiet erstattede Imagina Media Audiovisual SL med en anden enhed, som kunne indgå i konsortiet, således som forordning 2018/1046 krævede.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte konsortiets ret til effektive retsmidler og princippet om god forvaltningsskik. Kommissionen brugte retsstridigt sin afgørelse af 12. februar 2019 med referencen Ares(2019)856949 om udelukkelse af Imagina Media Audiovisual SL eller sin skrivelse af 9. april 2019 med referencen Ares(2019)2494476 til at udelukke konsortiet fra udbuddet med reference nr. PO/2018-05/A4.

5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte konsortiets ret til effektive retsmidler, sin begrundelsespligt og princippet om god forvaltningsskik. Kommissionen begik procedurefejl og tildelte retsstridigt en anden tilbudsgiver end konsortiet kontrakterne vedrørende parti 1, 3 og 6 i udbuddet.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at Kommissionen påførte konsortiet tab ved sin retsstridige adfærd, som har medført, at konsortiet ikke kan udføre kontrakterne vedrørende parti 1, 3 og 6 i udbuddet med reference nr. PO/2018-05/A4.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Sag anlagt den 22. april 2019 — Imagina Media Audiovisual mod Kommissionen

(Sag T-269/19)

(2019/C 213/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne P. Kuypers og N. Groot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse Ares(2019)856949, hvorved Kommissionen pålagde sagsøgeren en toårig udelukkelse og registrerede sagsøgeren i databasen for tidlig afsløring og udelukkelse ⁽¹⁾, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at erstatte sagsøgeren det tab, der er forårsaget af den anfægtede afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved ikke at foretage sin egen prøvelse eller analyse og alene støttede sig på konklusionerne fra det amerikanske justitsministerium, uden at den foretog sin egen prøvelse, og ved at fortolke konklusionerne fra det amerikanske justitsministerium fejlagtigt. Herved foretog Kommissionen en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og tilsidesatte således sin pligt til at udvise omhu.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen fejlagtigt udelukkede sagsøgeren og derfor tilsidesatte artikel 146, stk. 1, litra c), i forordning 2018/1046 og sagsøgerens ret til forsvar ved ikke tydeligt at angive præcis, hvad der udgør alvorlige forsømmelser. Endvidere begik Kommissionen ifølge sagsøgeren en fejl ved at fastslå, at sagsøgeren også er udelukket fra den igangværende udbudsprocedure, eftersom dette ikke følger af den anfægtede afgørelses konklusion, ved at udelukke sagsøgeren som følge af en adfærd, der relaterer sig til medie- og markedsføringsrettigheder inden for sportssektoren i et udbud for audiovisuel dækning af EU-retlige anliggender, idet disse udgør forskellige markeder, som ikke påvirker hinanden, således at sagsøgerens pålidelighed i kontrakter for Den Europæiske Union lader sig godtgøre og, ved at fastslå, at sagsøgeren skulle

udelukkes, eftersom Kommissionen ikke havde tilstrækkeligt bevis til at træffe den anfægtede afgørelse, og sagsøgerens aftale med det amerikanske justitsministerium om, at der ikke blev indledt retsforfølgning, ikke fastslår, at sagsøgeren eller selskabets administrerende direktører er skyldige.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at udelukkelsen ville være proportional som omhandlet i artikel 136, stk. 3, i forordning 2018/1046 og derved så bort fra den manglende påvirkning af Unionens økonomiske interesser og omdømme samt den hengåede tid siden den pågældende adfærd.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at de afhjælpende foranstaltninger, der blev truffet af sagsøgeren, er midlertidige og utilstrækkelige på baggrund af artikel 136, stk. 6, litra a), sammenholdt med artikel 136, stk. 7, i forordning 2018/1046.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte det grundlæggende ligebehandlingsprincip ved at behandle sagsøgeren anderledes end de andre tilbudsgivere, der indgik aftaler med det amerikanske justitsministerium om, at der ikke blev indledt retsforfølgning.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at Kommissionen forvoldte skade på sagsøgeren ved uretmæssigt at fastslå, at sagsøgeren skulle udelukkes fra de tilskudsprocedurer, der er reguleret af forordning 2018/1046.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Sag anlagt den 23. april 2019 — Amazon Technologies mod EUIPO (ring)

(Sag T-270/19)

(2019/C 213/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Amazon Technologies, Inc. (Seattle, Washington, De Forenede Stater) (ved advokaterne A. Klett og C. Mikyska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket »ring« — registreringsansøgning nr. 1 401 009

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. februar 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2211/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne i sagen for Retten og for Appellkammeret ved EUIPO, herunder nødvendige omkostninger afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagens behandling ved begge instanser.

Anbringende

- Appellkammeret har tilsidesat artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet det har afslået beskyttelse for det omhandlede varemærke.

Sag anlagt den 25. april 2019 — TO mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-272/19)

(2019/C 213/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: TO (ved advokat G. Generet)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Sagsøgerens påstande

- Annulation af EU-Udenrigstjenestens ansættelsesmyndigheds afgørelse af 15. juni 2018, hvori det fastslås, at sagsøgeren ikke opfylder alle de betingelser for ansættelse, der er fastsat i ansættelsesvilkårenes artikel 82, og at hun ikke kan ansættes i EU-Udenrigstjenesten som kontraktansat i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 3b.
- Annulation af EU-Udenrigstjenestens ansættelsesmyndigheds afgørelse af 14. januar 2019 om afslag på den klage, som sagsøgeren indgav den 14. september 2018.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsøgeren en godtgørelse opgjort til 36 992,52 EUR svarende til et års løn for en kontrakt AC FG II efter den løntabel, der er gældende fra den 1. november 2017, med forbehold for justering under sagen.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at beregne tabet for så vidt angår pensionsrettigheder som følge af hendes manglende ansættelse.

- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsøgeren en godtgørelse på 15 000 EUR for den ikke-økonomiske skade som følge af angrebet på hendes værdighed og faglige omdømme.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsøgeren en godtgørelse på 15 000 EUR for den ikke-økonomiske skade som følge af angrebet på hendes helbred og personlige ligevægt.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsøgeren en godtgørelse på 15 000 EUR for den ikke-økonomiske skade som følge af EU-Udenrigstjenestens tilsidesættelse af forordning nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsøgeren en godtgørelse på 10 000 EUR for den ikke-økonomiske skade som følge af tilsidesættelsen af den lægelige tavshedspligt og af den fortrolige karakter af personoplysninger, som vedrører sagsøgerens lægejournal.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsøgeren en godtgørelse på 15 000 EUR for den ikke-økonomiske skade som følge af bagvaskelsen af og/eller de æreskrænkende beskyldninger mod sagsøgeren.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 33, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af artikel 82 og artikel 83 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, af proportionalitetsprincippet og af kontradiktionsprincippet, af retten til en god forvaltning og af omsorgspligten, af princippet om forbud mod forskelsbehandling og af retten til en upartisk og retfærdig behandling og af forbuddet mod enhver form for psykisk chikane.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 2001, L 8, s. 1) og af artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 24. april 2019 — Target Ventures Group mod EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)

(Sag T-274/19)

(2019/C 213/66)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Target Ventures Group Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer) (ved advokaterne T. Dolde og P. Homann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Target Partners GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Target Partners GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket TARGET VENTURES — registreringsansøgning nr. 13 685 565

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. februar 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1685/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling for annullationsafdelingen og for Andet Appelkammer ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 24. april 2019 — PNB Banka m.fl. mod ECB

(Sag T-275/19)

(2019/C 213/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: PNB Banka AS (Riga, Letland), CR (*) og CT (*) (ved advokaterne O. Behrends og M. Kirchner)

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgernes påstande

- Annuliation af ECB's afgørelse af 14. februar 2019 om at foretage en kontrol på stedet af PNB Banka AS' forretningslokaler og af de selskaber, der tilhører koncernen.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført ti anbringender.

1. Første anbringende om, at ECB ikke var den kompetente tilsynsmyndighed i forhold til PNB Banka AS på tidspunktet for afgørelsen om at foretage kontrollen på stedet.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse ikke var »nødvendig« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 12 i SSM-forordningen.⁽¹⁾
3. Tredje anbringende om, at ECB ikke udøvede dens skøn i henhold til artikel 12, stk. 1, i SSM-forordningen på behørig vis.
4. Fjerde anbringende om, at ECB tilsidesatte proportionalitetsprincippet.
5. Femte anbringende om, at ECB tilsidesatte sagsøgernes ret til at blive hørt.
6. Sjette anbringende om, at ECB tilsidesatte dens pligt til omhyggeligt og upartisk at undersøge og vurdere alle de relevante aspekter i den individuelle sag.
7. Syvende anbringende om, at ECB tilsidesatte dens forpligtelse til at fremkomme med en tilstrækkelig begrundelse for dens afgørelse.
8. Ottende anbringende om, at ECB tilsidesatte princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.
9. Niende anbringende om, at ECB tilsidesatte ligebehandlingsprincippet og handlede på en diskriminerende måde over for sagsøgerne.
10. Tiende anbringende om, at ECB tilsidesatte artikel 19 i SSM-forordningen og 75. betragtning til præamblen til SSM-forordningen og begik magtfordrejning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63).

Sag anlagt den 26. april 2019 — BK mod Det Europæiske Asylstøttekontor**(Sag T-277/19)**

(2019/C 213/68)

*Processprog: græsk***Parter***Sagsøger:* BK (ved advokaterne B. Christianos, A. Skoulakis og D. Karagkounis)*Sagsøgt:* Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO)**Sagsøgerens påstande**

- Den anfægtede afgørelse truffet af ansættelsesmyndigheden, hvis indhold fremgår af lederen af administrationsafdelingens korrespondance den 20. september 2018, og den ligeledes anfægtede stiltiende afgørelse om afslag på sagsøgerens klage annulleres med den følge, at EASO med tilbagevirkende kraft skal træffe de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 266 TEUF.
- EASO tilpligtes at betale samtlige sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning.
2. Andet anbringende vedrører manglende begrundelse og følgelig væsentlige formelle mangler som omhandlet i artikel 263 TEUF.
3. Tredje anbringende vedrører en utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse, som indeholder faktiske vildfarelser.
4. Fjerde anbringende vedrører retsvildfarelser, idet afgørelsen ikke tager hensyn til den ansattes interesser og den omsorgspligt, som administrationen har i forhold til dens ansatte.

Sag anlagt den 26. april 2019 — Aurora mod CPVO — SESVanderhave (M 02205)**(Sag T-278/19)**

(2019/C 213/69)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Aurora Srl (Padova, Italien) (ved advokat L.-B. Buchman)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: SESVanderhave NV (Tienen, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for EF-Sortsmyndigheden

Indehaver af den omtvistede EF-sortsbeskyttelse: SESVanderhave NV (Tienen, Belgien)

Den omtvistede EF-sortsbeskyttelse: EF-sortbeskyttelse nr. EU 15118, sukkerroesorten M 02205

Sagen for EF-Sortsmyndigheden: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. februar 2019 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden i sag R A010/2013-RENV

Påstande

- Det fastslås, at den dom, som blev afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 23. november 2017 i sag T-140/15, er anvendt urigtigt i den anfægtede afgørelse.
- Den anfægtede afgørelse ændres, EF-Sortsmyndighedens afgørelse NN010 af 23. september 2013 omgøres, og sagsøgerens anfægtelse af 28. august 2012 af gyldigheden af EF-sortbeskyttelse nr. EU 15118 tages til følge.

Som følge heraf

- erklæres EF-sortbeskyttelse nr. EU 15118 ugyldig ab initio.
- EF-Sortsmyndigheden tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenierende parters omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
  - Pligtforsømmelse og nægtelse af adgang til domstolsprøvelse.
-

Sag anlagt den 30. april 2019 — Highgate Capital Management mod Kommissionen**(Sag T-280/19)**

(2019/C 213/70)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Highgate Capital Management LLP (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat M. Struys)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens afgørelse om afslag på sagsøgerens klage (sag SA.53105 — Påstået støtte til Eurobank Ergasias gennem salg af Piraeus Bank Bulgaria) annulleres, i det mindste for så vidt som den angår tilsidesættelserne af omstruktureringstilsagnene i sag SA.43364 og sag SA.43363.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionens afgørelse overtrådte væsentlige procedurekrav og tilsidesatte følgende:
  - Artikel 24, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽¹⁾ samt punkt 72 i Kodeks for god praksis ved behandling af statsstøttesager ⁽²⁾.
  - Sagsøgerens ret til at blive hørt.
  - Begrundelsespligten, der er beskyttet i henhold til artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
  - Sagsøgerens klageadgang, der er beskyttet i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen urigtigt konkluderede, at (i) de tilsagn, der blev afgivet i sag SA.43364 i forbindelse med den af Piraeus Bank modtagne statsstøtte, og (ii) de tilsagn, der blev afgivet i sag SA.43363 i forbindelse med den af Eurobank Ergasias modtagne statsstøtte, ikke fandt tidsmæssig anvendelse, eftersom afslutningen af salget af Piraeus Bank Bulgaria vil finde sted efter den 31. december 2018.

⁽¹⁾ EUT 2015, L 248, s. 9.

⁽²⁾ EUT 2018, C 253, s.14.

Sag anlagt den 30. april 2019 — Cypern mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios AE (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Sag T-281/19)

(2019/C 213/71)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Republiken Cypern (ved S. Malynicz, QC, barrister S. Baran og solicitor V. Marsland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Grækenland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Filotas Bellas & Yios AE

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Halloumi χαλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — EU-varemærke — nr. 12 172 276

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. februar 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2298/2017-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale omkostningerne afholdt af den part, der har fremsat ugyldighedsbegæringen.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

— Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

**Sag anlagt den 30. april 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus
named Halloumi mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios ((Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS
PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)**

(Sag T-282/19)

(2019/C 213/72)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cypern) (ved S. Malynicz QC (Queen's Counsel) Barrister S. Baran og Solicitor V. Marsland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Grækenland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Filotas Bellas & Yios AE

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — registreringsansøgning nr. 12 172 276

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. februar 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2295/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale omkostningerne afholdt af den part, der har fremsat ugyldighedsbegæringen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 2. maj 2019 — SGI Studio Galli Ingegneria mod Kommissionen**(Sag T-285/19)**

(2019/C 213/73)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne F. Marini, V. Catenacci og R. Viglietta)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgeren ikke er forpligtet til at betale Europa-Kommissionen de beløb, som sidstnævnte har opkrævet ved debetnota nr. 3241902288 modtaget den 22. februar 2019 og senest ved skrivelse modtaget den 29. april 2019 — ref. Ares (2019) 2858540, der opkræves som tilbagebetaling af tilskud samt i form af erstatning og renter med den begrundelse, at Studio Galli Ingegneria angiveligt har tilsidesat de forpligtelser, der påhvilede selskabet i medfør af tilskudsaf tale nr. 619120 vedrørende projektet benævnt »MARSOL«.
- Det fastslås, at de tilsidesættelser, som Kommissionen har gjort gældende, ikke foreligger.
- Det fastslås, at skrivelsen om indledende orientering af 19. december 2018, OLAF's inspektionsrapport, debetnotaen af 22. februar 2019, den efterfølgende rykker af 2. april 2019 og den seneste skrivelse om fornyet fastsættelse af det opkrævede beløb og om afvisning af SGI's efterfølgende anmodninger af 29. april 2019 ref. Ares (2019) 2858540 er ulovlige, ugyldige og under alle omstændigheder ugrundede.
- Det fastslås, at det af Kommissionen fremlagte krav ikke findes.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til det tilskud, som Kommissionen faktisk har betalt i medfør af tilskudsaf tale nr. 619120 for projektet »MARSOL«.
- Subsidiært fastslås det, at det beløb, som er genstand for Kommissionens krav om tilbagebetaling, ikke kan overstige 100 044,99 EUR.
- Mere subsidiært fastslås det, at Kommissionen tilpligtes at betale SGI de omkostninger, som selskabet har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af projektet MARSOL, som følge af ugrundet berigelse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om god tro i kontraktforhold, tilsidesættelse af retten til forsvar i fasen efter afslutningen af inspektionen, tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler som omhandlet i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), tilsidesættelse af retten til god forvaltning som omhandlet i chartrets artikel 41, tilsidesættelse af retten til aktindsigt som omhandlet i chartrets artikel 42 og tilsidesættelse af tilskudsaftalens artikel II.22 og den belgiske civillovs artikel 1134.

— Selskabet har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen ikke har taget hensyn til de af selskabet fremsatte anmodninger om at suspendere proceduren og om aktindsigt i dokumenterne i OLAF's sagsakter vedrørende inspektionen, men under alle omstændigheder fortsatte ved at udstede debetnotaen og efterfølgende rykkere, selv om selskabet ikke havde haft materiel mulighed for at besvare OLAF's endelige rapport som følge af interne problemer. Kommissionen har dermed tilsidesat princippet om god tro i kontraktforhold og retten til effektive retsmidler såvel under den administrative procedure som for Retten.

2. Andet anbringende om, at den påberåbte tilsidesættelse ikke foreligger, at det af Europa-Kommissionen fremlagte krav ikke findes, at OLAF's inspektionsrapport var ulovlig og ugrundet, således at skrivelsen om indledende orientering og Kommissionens debetnotaer også var det, om tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning, princippet om bevisbyrden og rimelighedsprincippet som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013, at der er sket en fejl i bevisvurderingen samt om tilsidesættelse af den belgiske civillovs artikel 1315.

— Selskabet har i denne forbindelse gjort gældende, at ingen af de tilsidesættelser, på grundlag af hvilke Kommissionen har udarbejdet sit krav om tilbagebetaling, er velbegrundede, således som det godtgøres ved den dokumentation, der er vedlagt sagens akter. Arbejdstiden og personaleomkostningerne er angivet korrekt for alle de ressourcer, der har været anvendt til projektet, og de svarer til det, som Kommissionen har anmodet om. Der findes intet overlap mellem ressourcerne og øvrige projekter, der er tildelt tilskud. Ingen af de hævdede tilsidesættelser foreligger. OLAF's klagepunkter, som ligger til grund for Kommissionens anmodning om tilbagebetaling, vedrører alle øvrige projekter. Der gælder ikke en omvendt bevisbyrde.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, rimelighedsprincippet og princippet om god tro i kontraktforhold og om tilsidesættelse af tilskudsaftalens artikel II.22.

— Selskabet har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet ved at kræve tilbagebetaling af hele det tilskud, som er blevet udbetalt til sagsøgeren, selv om der kun er konstateret uregelmæssigheder under inspektionsproceduren for så vidt angår to af deltagerne i projektet. Ud over personaleomkostningerne er der også blevet fremsat krav om betaling af alle øvrige direkte og indirekte omkostninger.

4. Fjerde anbringende, som er fremsat subsidiært, om retten til erstatning som følge af Kommissionens ugrundede berigelse.

— Efter sagsøgerens opfattelse er betingelserne for at anlægge sagen faktisk opfyldt, dvs. en af kontraktparternes ugrundede berigelse og den anden parts tab, samt årsagssammenhængen mellem berigelsen og tabet.

Sag anlagt den 3. maj 2019 — Azarov mod Rådet**(Sag T-286/19)**

(2019/C 213/74)

Processprog: Tysk

Parter

Sagsøger: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne G. Lansky og A. Egger)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2019/354 af 4. marts 2019 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2019, L 64, s. 7) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 af 4. marts 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2019, L 64, s. 1), annulleres i medfør af artikel 263 TEUF, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Der vedtages visse foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement, herunder navnlig
  - a) Rådet opfordres til at fremlægge dokumenter, der bekræfter overholdelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, og som vedrører vurderingen af, om de fremsatte klagepunkter er velbegrundede.
  - b) EAD opfordres til at fremlægge dokumenter, der bekræfter overholdelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på et anbringende om, at de anfægtede retsakter er behæftet med en åbenbart fejlagtig vurdering.

Sagsøgeren har dernæst påberåbt sig en tilsidesættelse af den formelle kontrolforpligtelse, som påhviler sagsøgte, bl.a. vedrørende den selvstændige efterprøvelse, vurderingen af kompetencen og overholdelsen af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsprøvelse. I denne henseende har sagsøgte ikke opfyldt de krav, som Domstolen har fastlagt i sin dom af 19. december 2018, Azarov mod Rådet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031).

Sagsøgeren har desuden påberåbt sig en tilsidesættelse af den begrundelsesforpligtelse, som påhviler sagsøgte, eftersom denne ikke har undersøgt, om de klagepunkter, der er fremsat over for sagsøgeren, er velbegrundede.

Sag anlagt den 3. maj 2019 — Divaro mod EUIPO — Grendene (IPANEMA)**(Sag T-288/19)**

(2019/C 213/75)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Divaro, SA (Oviede, Spanien) (ved advokaterne M. Santos Quintana og M. A. Fernández Munárriz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Grendene, SA (Sobral, Brasilien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Divaro, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket IPANEMA — registreringsansøgning nr. 14 180 038

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. februar 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1785/2018-2)

Påstande

- Afgørelse truffet den 22. februar 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1782/2018-2) annulleres.
- Afgørelse truffet den 10. juli 2018 af indsigelsesafdelingen annulleres (indsigelse B 2 598 285).
- EU-varemærke nr. 14 180 038, hvorimod der er rejst indsigelse, registreres for alle de af ansøgningen omfattede varer.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. maj 2019 — Stada Arzneimittel mod EUIPO (Gengivelse af to buede røde linjer anbragt over for hinanden)

(Sag T-290/19)

(2019/C 213/76)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærke (gengivelse af to buede røde linjer anbragt over for hinanden) — registreringsansøgning nr. 1 375 540

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. februar 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1918/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. maj 2019 — Klymenko mod Rådet

(Sag T-295/19)

(2019/C 213/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusland) (ved advokat M. Phelippeau)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det af Oleksandr Viktorovych Klymenko anlagte søgsmål antages til realitetsbehandling.
- Rådets afgørelse 2019/354 af 4. marts 2019 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 af 4. marts 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten, for så vidt som de anfægtede retsakter er utilstrækkeligt begrundet.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar og af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, der er sikret ved de grundlæggende principper i EU-retten, og som er fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
3. Det tredje anbringende vedrører manglende retsgrundlag, eftersom artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union ikke kan være retsgrundlag for den restriktive foranstaltning, der er blevet truffet over for sagsøgeren.
4. Det fjerde anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn, idet sagsøgeren har fremlagt oplysninger, der attesterer et manglende tilstrækkeligt faktuel grundlag for nogen som helst strafferetlig procedure.
5. Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til respekt for ejendom, som er et grundlæggende princip i EU-retten, der er beskyttet ved artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Sag anlagt den 6. maj 2019 — Sumol + Compal Marcas mod EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)**(Sag T-296/19)**

(2019/C 213/78)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugal) (ved advokaterne J. Pimenta og A. Sebastião)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Heretat Mont-Rubi, SA (Font-Rubi, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Heretat Mont-Rubi, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SUM011 — registreringsansøgning nr. 13 761 168

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. februar 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1662/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres og der meddeles pålæg om afslag på EU-varemærkeansøgning nr. 13 761 168 SUM011 for de resterende tjenesteydelser i klasse 35 og 39.
- De andre parter tilpligtes at betale sagsomkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten samt omkostningerne forbundet med sagens behandling ved indsigelsesafdelingen og for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 30. april 2019 — OLX mod EUIPO — Stra (STRADIA)**(Sag T-508/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/79)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 373 af 15.10.2018.

Rettens kendelse af 30. april 2019 — XK mod Kommissionen**(Sag T-543/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/80)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 5.11.2018.

Rettens kendelse af 30. april 2019 — XM m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-546/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/81)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 5.11.2018.

Rettens kendelse af 30. april 2019 — YQ mod Kommissionen**(Sag T-570/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/82)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 408 af 12.11.2018.

Rettens kendelse af 30. april 2019 — YR mod Kommissionen**(Sag T-571/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/83)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 408 af 12.11.2018.

Rettens kendelse af 30. april 2019 — YS mod Kommissionen**(Sag T-572/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/84)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 408 af 12.11.2018.

Rettens kendelse af 30. april 2019 — Bronckers mod Kommissionen**(Sag T-746/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/85)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 25.2.2019.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA